

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

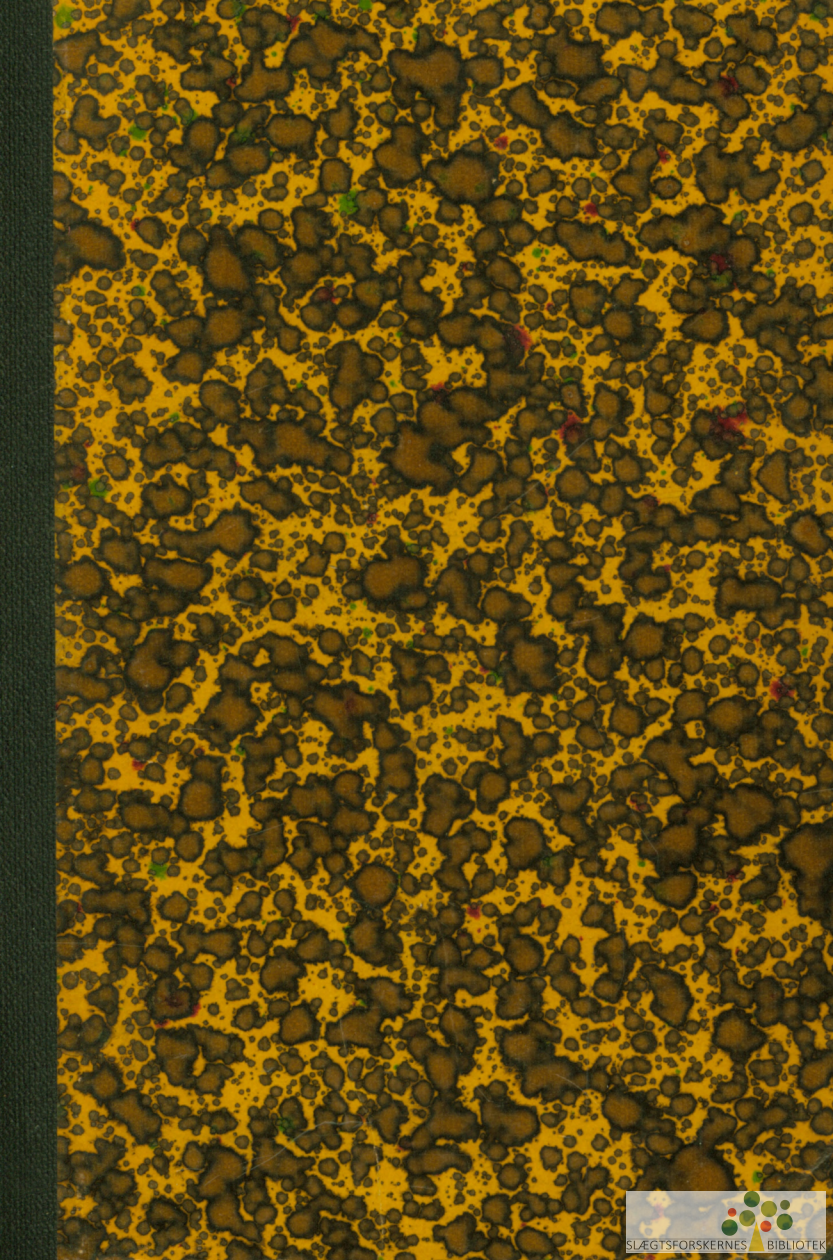
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

CHRISTIAN
FREDERIK v. BECK

OG

HANS SLÆGT

AF

EILER NYSTRØM

KØBENHAVN

TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE
(AXEL SIMMELKJÆR)

1907

IKKE I BOGHANDELEN.

INDLEDNING.

Den efterfølgende Udsigt over Christian Frederik v. Becks Liv og hans Slægt fremtræder som Resultat af de Arkivundersøgelser, der er anstillede paa Foranledning af nu afdøde Oscar von Beck, som nærrede en varm Interesse for sin Families Historie. Hvad der forud forelaa, var ringe og ufyldstgørende; ikke mange Data kendtes om de ældre Medlemmer, og mange af disse var endog helt glemte i Tidens Løb. Men medens Undersøgelserne gav en rig Høst af nye Oplysninger til Familiehistorien fra og med Slægtens hidtidige Stamfader Johan Thomas (1691—1747), saa lykkes det dog ikke at føre Slægten længer tilbage i Tiden.

Fra Christian Frederik v. Becks Haand foreligger den Udtalelse¹, at hans Fader Johan Thomas er født i Bremen som Søn af Ludewig v. Beck. Paa Basis heraf er der, foruden i danske Arkiver, anstillet omhyggelige Undersøgelser i Stockholm, Bremen og Hannover ved Rejser til de paagældende Steder. I Han-

nover findes i det derværende prøjsiske Statsarkiv Arkivalierne vedrørende det gamle Hertugdømme Bremen samlede, for saa vidt det ikke er Akter, som hidrøre fra den højere Centraladministration, der maa søges i Stockholm. Man maa jo erindre, at Bremen paa det paagældende Tidspunkt var svensk Besiddelse. Endvidere er der rettet skriftlige Henvendelser til alle Sognepræster i Bremen, Verden og Land-Hadeln, hvis Kirkebøger gaar længer tilbage i Tiden end Aar 1700 (et Antal af ca. hundrede). Men alle Anstregelser har været frugtesløse, og det er ikke lykkedes at paavise Johan Thomas' Fødested eller nogen Person, der med Føje kan antages at være hans Fader.

Et Aktstykke, om hvis Eksistens der ligeledes forefindes bestemte Udtalelser af Christian Frederik v. Beck¹, og som maaske kunde give Vink af Betydning, er Johan Thomas' »Haandbog«, antagelig en Art Familiebog, ført af ham selv. Hvor denne er bleven af, vides ikke; muligvis er den forlængst gaaet til Grunde, men den kan ogsaa ligge upaaagtet hen et eller andet Sted, hvor ingen finder paa at søge den. Det maa derfor maaske være tilladt at lyse efter dette Aktstykke gennem disse Linjer.

Familien von Beck, der baade er bleven forvekslet med den gamle danske Adelslægt Beck (nu Beck-Friis)² og den bekendte borgerlige

Familie Beck¹, har intet paaviseligt Tilknytningspunkt med disse Slægter. Skønt Johan Thomas, der iøvrigt altid skrev sig Beeck, saa vidt det har kunnet oplyses, intet Vaaben førte, har Familien fra Christian Frederik v. Becks Dage ført de gamle Beck'ers Mærke, den hvide Lilje i blaat. Nogen udtrykkelig Adkomst dertil har Familien ikke, da det i 1777 udstedte Naturalisationspatent intet indeholder om Vaabenet, men Samtiden har ingen Indsigelser gjort², hvortil der var saa meget mindre Grund som den gamle Slægt Beck ikke mere levede i Danmark. Familien, der nu nødig vil opgive det gamle Vaabenmærke, kan derfor ogsaa med nogen Grund siges at have faaet Alders Hævd paa Brugen af det.

Endelig maa følgende Bemærkning forudskikkes. Naar Fremstillingen af Chr. Fred. v. Beck hist og her strejfer ind paa mere kendte historiske Forhold og Begivenheder, skyldes det i nogen Grad Hensynet til Familiens Medlemmer, men ogsaa, at Forf. har stræbt at se Personen i Samtidens Lys, og naar Resultatet er blevet en mildere Bedømmelse af ham end sædvanlig gives, behøver det næppe anmærkes, at Hensynet til Familien her selvfølgelig ingen Rolle har spillet.

I.

Christian Frederik v. Beck.

Christian Frederik v. Beck¹ fødtes i Sønder Kirkeby paa Falster den 12. Marts 1743². Hans Fader var Johan Thomas Beeck, Major ved Sjællandske nationale Infanteriregiment, hans Moder Sophie Hedevig, f. v. Bülow, og han var første og eneste Søn. Faderen havde før sit Ægteskab med Christian Frederiks Moder været to Gange gift, og i Hjemmet var den Gang, da Sønnen kom til Verden, tre Søstre, af hvilken den ældste knap var 10 Aar gammel. Hjemmet var ikke rigt og Faderens Indtægter næppe store.

Da Christian Frederik var 4 Aar gammel, døde Faderen, og Moderen stod ene tilbage med 6 uforsørgede Børn; Formue efterlod Major Beeck sig ikke, men Enken var en klog Husmoder og forstod paa en dygtig Maade at opdrage sine Børn. Særlig i hine Tider gjaldt det om at faa Børnene anbragt i saa ung en Alder som muligt. I den lærde Stand var Stu-

denter paa 15—16 Aar intet Særsyn, og Børn af militære, der efter Tidens Opfattelse burde følge i Fædrenes Spor, sattes til militær Op-læring paa samme Alderstrin som Nutidens Børn sendes til den første Skoleundervisning.

Christian Frederik hørte ikke til Undtagelserne; allerede i 1750 finder vi, at Moderen søger at faa ham anbragt som Land- eller Søkadet ved et af Kadetkompagnierne¹. I 1760, 2. April, foreligger den unge Becks Udnævnelse til »reformé Fændrik« og Aaret efter, 18. Marts, bliver han virkelig Fændrik ved Livkompagniet af Prins Carl af Hessens Regiment (∅: Falsterske Infanteriregiment)²; denne Charge beholdt han dog kun i en Maaned, thi allerede under 22. April 1761 blev han udnævnt til Sekondløjtnant ved Kaptajn v. Berbandts Kompagni af samme Regiment³.

Da Saint-Germain i 1763 omordnede Hæradministrationen og blandt andet paalagde Regimentcheferne at indsende Konduitelister over alle deres underhavende Officerer, fik Løjtnant Beck et smukt Skudsmaal, og omtales som en ung Mand, til hvem man havde de bedste Forhaabninger⁴.

Beck, der var bleven udnævnt til Premierløjtnant den 28. August 1767⁵, stod som allerede sagt ved Falsterske Regiment, og Forholdene føjede sig nu saaledes, at han blev draget ind i et af de mærkeligste Optrin i Danmarks

Historie, idet det faldt i hans Lod at være mellem de Officerer, der i Natten til den 17. Januar 1772 blev sat til at realisere Enkedronningens og de øvrige sammensvornes Planer; Beck var blandt dem, der arresterede Dronning Karoline Mathilde¹. At denne Tildragelse er saa godt kendt i sine Enkeltheder, skyldes for en væsentlig Del Beck, fra hvis Haand den udførligste og tilsyneladende paalideligste Beretning om denne Nats saa betydningsfulde Begivenheder foreligger. I Beretningen, der er klar og fængslende, fortæller Beck i en lidenskabsløs Tone om Aftenens og Nattens Forløb, og uden noget Forsøg paa at stille sig selv paa en fremtrædende Plads².

Om Becks Deltagelse i Dronningens Arrestation og tillige om hans Optræden over for Struensee i de følgende tre Maaneder er der levnet os en anden samtidig Udtalelse, og hvad der her siges om ham er, hvis man vil tillægge det nogen Betydning, ikke smigrende. Det er Charlotte Dorothea Biehl, der i sine historiske Breve til Johan Bülow³ fortæller den noksom bekendte Historie om, hvorledes Beck ved den Lejlighed udmærkede sig »ved sin formastelige Uforskommethed saaledes, at Dronningen i Forbitrelse over hans dumme Grovhed tog ham i Haartotten og ruskede ham«⁴; endvidere hvorledes Beck nægtede den arresterede Struensee en Bog at læse i og

stadig forstyrrede ham i hans Søvn ved Banken paa Cellens Vægge, hvad der tilsyneladende skulde tjene som Aarvaagenhedskontrol mellem Vagten indenfor og udenfor, men i Virkeligheden kun var opfundet for at pine Fangen. Og endelig, hvorledes Beck, for »at lægge sin Iver eller Tørst efter hans Blod for Dagen«, gav den, der skulde føre Struensee til Retterstedet, »to Dukater til Oppladelse for denne tilløkkende Forretning«; »men Tiden viste«, skriver Jomfru Biehl videre, »at han ikke var saa dum, som man troede, thi Kompagniet i Garden, som han bekom, var et ustridigt Bevis paa, at hans Forhold ikke alene var bleven bemærket, men at man endog havde gjort ham en Fortjeneste af hans ytre Ondskaab«.

Dette Vidnesbyrd maa bedømmes ud fra det Indtryk, man under Læsningen af Jomfru Biehls historiske Breve faar af hendes Vederhæftighed. Det er tidt nok paaapeget, at selv om der findes Optrin, der, uden at de ellers kan kontrolleres, i Genfortællingen forekommer Læseren sandsynlige og korrekt skildrede, saa gør Brevenes Indhold som Helhed ikke noget solidt og tilforladeligt Indtryk, men synes langt snarere løse og uvederhæftige. Hun roser og dadler over alle Grænser og fordyber sig med øjensynlig Forkærlighed i intime Skandale-

historier, der som en rød Traad gaar gennem Brevene.

Ud fra disse Indtryk maa ogsaa hendes Udtalelser om Beck bedømmes, og man gør sikkert Ret i ikke at fæste synderlig Lid til dem¹. Som Prof. E. Holm bemærker² er ogsaa hans Opførsel over for Struensee — saaledes som Jomfru Biehl fortæller den — ganske usandsynlig; selv om Beck virkelig havde været i Stand til at udvise en saa raffineret Ondskab, som Beretningen forudsætter (hvad forøvrigt intet tyder paa), saa vilde det aldrig være bleven taalt af Citadellets Kommandant.

Beck er nu i stadig Stigen paa den militære Rangstige; for saa vidt har Jomfru Biehl Ret. Men det gaar ikke ham anderledes end alle de andre, der har været behjælpelig med at styrte Struensee; de nye Magthavere trækker dem frem ved alle Lejligheder og viser dem paa mange Maader deres Gunst og Taknemlighed, men intet lader iøvrigt formode, at Beck i nogen særlig Grad har benyttet sig af den skabte Situation til egen Fordel. I det hele er det urigtigt at fælde Dom i denne Sag ud fra de blotte Kendsgerninger. Struensees Regime stod for Samtiden som absolut forkasteligt, og selv om vor Tid kan se dets gode Sider, maa det erkendes, at Struensees Stilling, rent bortset fra hans Forhold til Dronningen, ikke blot statsretligt, men ogsaa i Følge Tidsaanden og dens

hele Opfattelse af Kongemagten som saadan, var ganske uholdbar og maatte virke i høj Grad udæskende paa Samtiden, selv paa dens mest oplyste og demokratisk tænkende Mænd. Hvor uheldig en Repræsentant for Kronen Kongens Person i det foreliggende Tilfælde end var, saa stod for Datiden dog Kongemagten som noget helligt og ukrænkeligt i langt højere Grad end for Nutiden, og det blev derfor sikkert fra de fleste Sider betragtet som en fortjenstfuld Gerning at styrte denne Mand, der lod haant om den hævdvundne Regeringsform og satte sig selv i Kongens Sted.

Som sagt, Beck avancerer hurtigt umiddelbart efter Katastrofen. Under 30. Januar 1772 approberedes Generalitets- og Kommissariatskollegiets Forestilling om, at alle de Officerer, der var brugte den 17. Januar, maatte rykke en Grad op, og at Avancementet maatte regnes fra selve den historiske Dag¹. Premierløjtnant Beck bliver altsaa Kaptajn fra 17. Januar 1772, men først under 7. September virkelig Kompagnichef, idet han da faar et Kompagni i Falsterske Regiment efter Kaptajn Pingel². Mod Aarets Slutning, 3. December, overføres Beck til Livgarden, hvor han overtager Major von Vosses Kompagni³.

I 1777 indgik Beck til Kongen med Andragende om, at han, hvis Familie ikke »udi Danmark er nobiliteret, men fra Alders Tid stam-

mer fra gammel bremisk Adel«¹, maa blive optaget i den danske Adelstand, og under Dato: Fredensborg den 30. Juli 1777 udstedtes Naturalisationspatent for Christian Frederik v. Beck, hvorefter han selv og hans ægte Livsarvinger og Afkom skal holdes og agtes for ret indfødt dansk Adel.

Ved en kgl. Kabinetsordre af 30. Oktober 1781² udnævntes Beck til Major, dog kun af Infanteriet, og kort efter blev han gift med Ingeborg Astrup. Den 1. Juni 1782 faar han den sædvanlige kgl. Tilladelse til at indgaa Ægteskab og Fredagen den 28. Juni s. A. finder Vielsen Sted paa Svigerfaderens Gaard Eskildstrupgaard i Sneslev Sogn. Ingeborg Astrup var født paa Holmegaard i Olstrup Sogn paa Sjælland, hvor Faderen Jens Astrup den Gang var Forvalter, og døbt i Olstrup Kirke Langfredag (13. April) 1759. Moderen var Kirstine Margrete Heegaard. Jens Astrup var en arbejdsom og energisk Mand, der efterhaanden havde samlet sig en betydelig Formue, som satte ham i Stand til i 1760 at erhverve den smukke Herregaard Eskildstrupgaard ved Ringsted³. Han var bleven Kammerraad den 22. Marts 1768⁴ og i Følge en kgl. Kabinetsordre af 11. November 1778 udnævntes han til Justitsraad, »for at belønne de af ham i Kommissioner viste Tjenester«⁵. Justitsraad Astrup, der døde 1808, havde foruden Ingeborg flere Børn,

hvoriblandt Sønnen Haagen Christian, som adledes under 24. August 1810 og døde 1827¹; af hans Slægt lever endnu enkelte Medlemmer i Amerika, men ingen i Danmark.

De usikre Tilstande inden for Statsstyrelsen, der herskede efter 1772, bragtes til afsluttende Ro ved Regeringsforandringen 1784, da Landets Styre overdroges Kronprinsen samtidig med at A. P. Bernstorff afløste Guldberg som Statsminister og atter kom til Magten. Dette Systemskifte synes at være gaaet sporløst hen over Beck. Familien ses i denne Tid af og til at have opholdt sig paa Eskildstrupgaard, og de to Døtre er fødte her i 1784 og 87. I 1789, 6. Februar, bliver Beck Sekondmajor² — hidtil har han kun været karakteriseret Major — og 1. Juli 1791 Oberstløjtnant med Anciennitet af 31. Juli 1790³. Han har stadig fra December 1771 staaet i Livgarden til Fods, indtil han endelig forflyttes til Sjællandske Infanteri-Regiment under 8. April 1796⁴. I Aaret 1800, 16. Maj, forsættes Oberstløjtnant Beck til Kongens Regiment, i hvilket han faar Karakter af Oberst 10. Juni 1803; endelig i 1805, 15. Februar, bliver han virkelig Oberst og udnævnes samtidig til Chef for Norske Livregiment. —

Ligesom Beck i sin Ungdom ved en Tilfældighed var kommen til at spille en vis Rolle i den mærkværdige Januarnat 1772, saaledes skulde paa hans gamle Dage Omstændighe-

derne drage ham med ind i de skæbnesvangre Begivenheder i 1807¹.

Man erindrer, hvorledes et betydeligt Antal engelske Transportskibe i første Del af August ankom til Sundet, og at den fjendtlige Arme blev landsat den 16. Nord for København og straks efter indesluttede Byen. Forsvaret var i Hænderne paa Generalmajor H. E. Peymann med Generalmajor C. F. Bielefeldt som Næstkommanderende; blandt Garnisonens højere-staaende Officerer var ogsaa Oberst Beck.

Umiddelbart efter Landsætningen fik Major F. C. Holstein med Kongens Livjægerkorps den 17. August Befaling til at besætte Haverne uden for Kastellet ved Øster Port og tillige hele Strækningen langs med Blegdammene til Nørre Port. Samme Aften blev han afløst af en Bataillon af Norske Livregiment, anført af Oberst Beck selv, der dog kun udkommanderedes som Piket mellem Peblingsøen og Stranden; denne Post beholdt Beck i henimod 36 Timer. Den 18. om Formiddagen lagde han Mærke til, at Fjenden havde noget for i Nærheden af Svane-møllen, og for at forhindre et Batteris Anlæg, som Beck indsaa vilde være til stor Skade for de danske, udsendte han et Detachment med 2 Kanoner. Da Angrebet var begyndt, kom en engelsk Parlamentær med et hvidt Tørklæde paa en Stok og ledsaget af en Trompeter frem bag Træerne i Svanemøllens Have. For ikke

at skyde ham ned, maatte Angrebet standses. Parlamentæren, der klagede over, at man ikke hurtigt nok havde holdt inde med Skydningen, foregav at have vigtige Depecher til Generalkommandoen, hvorfor Beck eskorterede ham, af Forsigtighedshensyn med tilbundne Øjne, ind til Byen gennem Kastellet*). Beck oppebiede Parlamentærens Tilbagekomst, men han kom ikke, og maatte være gaaet ud af Byen ad en anden Vej, skønt det senere insinueredes, at han var passeret forbi Becks Piketvagt uden at blive set.

Imidlertid var Angrebet standset. Parlamentærens Komme var den oprindelige Aarsag dertil, men tillige var alt blevet roligt, saa Beck mente, at Fjenden var afstaaet fra sit Forehavende. Dette var imidlertid kun tilsyneladende Tilfældet. Englænderne havde i Stilhed faaet deres Bateria færdigt, og da der tre-fire Timer senere atter viste sig mistænkelige Bevægelser i den angivne Retning og Beck fornyede sit afbrudte Angreb, fik han at mærke, at det virkelig var et Bateria, han havde for sig, idet det udsendte Detachment modtoges med Ilden fra 5 Kanoner og skyndsomt maatte

---

*) Depecherne indeholdt Svar paa Peymanns Breve til den engelske General angaaende den fri Passage af Kongens Hofstat (Meddel. fra Krigsark. III S. 82 og 85 f.).

trække sig tilbage*). — At der har været en bevidst og velberegnet Forbindelse mellem Udsendelsen af Parlamentæren og Batteriets Anlæg, er ikke usandsynligt, og det er da et Træk, der ikke geraader den engelske Krigsførelse til Hæder.

Næste Gang, Beck var i Ilden, var den 31. August ved Udfaldet fra Classens Have. Om Morgenen Kl. halvfem rykkede han med 3 Batailloner af det danske og norske Livregiment, en Del Skarpskytter og Jægere af forskellige Afdelinger og 8 Stykker Artilleri ud af Kastellet mod Classens Have, der var besat af Englænderne. Hensigten var at rense Haven for Fjender, at afbrænde de der staaende Huse, nedbryde Plankeværker og omhugge Træerne, for at Fjendens Batterier kunde komme til Syne; til den Ende havde han Haandværkere og Tømmermænd med, der var forsynede med Økser og Brandmaterialer.

Han opstillede fire af sine Kanoner paa Strandvejen, da de paa Grund af Terrænvanskeligheder ikke kunde føres ind i Haven, og de fire andre lod han blive tilbage paa Esplanaden for at dække Tilbagetoget. Saa snart han var kommen ind i Haven, begyndte en hæftig

---

*) Den 20. forsøgte en Afdeling under Oberstløjtnant Voigt at demolere Batteriet, der var meget farligt for Sødefensionen, men uden Held.

Ild, men han rykkede stadig frem, beskydt af Fjenden, der laa skjult i Grøfter, bag Træer og Buske. Oberst Beck naaede sin Hensigt: at drive Fjenden ud af Haven. Husene blev afbrændte og Træerne huggede om, og man forvissede sig om, at intet Batteri var anlagt der. Imidlertid kom en stor Forstærkning Fjenden til Hjælp fra alle Sider, fra Strandvejen, fra Lyngbyvejen og fra Østerbro ind gennem Porten paa Gros-serer Fred. Tuteins Landsted, og for ikke at blive overmandet eller afskaaret, maatte man trække sig tilbage til Kastellet, hvilket skete i god Orden. En Officer toges til Fange, 24 Mand faldt og 96 saaredes¹. Under Udfaldet, der endtes Kl. 7, var Peymann til Stede uden at tage Del i Troppernes Befaling, og fik selv en Musketkugle gennem det venstre Ben, men Saaret var ikke farligt. Fjenden led et ikke ubetydeligt Tab, og blandt de saarede var den engelske Generalløjtnant Baird. »Vore brave Tropper have fuldført denne Rekognoscering til min største Tilfredshed,« siger Peymann i sin Proklamation om Udfaldet².

Under det paafølgende Bombardement blev der om Aftenen den 4. Septbr. skudt Ild i Tømmerpladserne ved Kallebostrand ud for Dronningens Enghave. Beck blev det vár fra sit Kvarter og ilede til. Brandredskaberne var allerede ødelagte af Ilden, men det derværende Brændemagasin reddedes ved, at Holmens

Tømmermænd tog Sejlene af nogle ved Pladsen liggende Skibe, gjorde dem vaade og lagde dem over Magasinet. Landeværnets Optræden var ved denne Lejlighed upaaklagelig. Dette var ikke Tilfældet den følgende Nat, Bombardementets sidste og rædselsfuldste. Beck havde den Nat Inspektionen paa Voldene. Landeværnstropperne og Borgerne var noget lunkne i deres Forsvarsiver og et betydeligt Antal af de Borgere, der skulde være her, mødte ikke; Beck irettesatte en Kaptajn og nogle Underofficerer af Borgerskabet og maatte sende Bud til Stadshauptmanden, og først op ad Formiddagen kom en Del af de savnede Borgere igen paa deres Poster, som Beck i Mellemtiden havde besat med regulært Militær.

Den 7. September kapitulerede Byen. Beck forklarede i det senere Krigsforhør, at efter hans Overbevisning var alt gjort, hvad der efter Omstændighederne kunde gøres til Byens Forsvar; Kapitulationen var nødvendig for at redde, hvad der endnu var tilbage. Nogen Forbindelse mellem Generalkommandoen og Tropperne ude i Landet efter Byens Indeslutning havde efter hans Mening ikke en Gang ved Hjælp af Udfald været at opnaa eller vedligeholde.

Men Affæren fik alligevel et ubehageligt Efterspil for Peymann og hans Fæller. Regeringen, mod hvem Anken i Virkeligheden burde

rettes, hvis Ansvar skulde gøres gældende for hvad der var sket, maatte hævne en Syndebuk. En Overkrigskommission nedsattes under 13. November 1807 og Hærens øverste Officerer, Peymann, Bielefeldt, H. C. Gedde m. fl. indstævnedes og sattes under Anklage for ikke at have gjort det yderste til Landets og Stadens Forsvar. Anklagen ramte ogsaa Oberst Beck, der tiltaltes i Anledning af den ovenfor skildrede Begivenhed den 18. August, som han uopfordret var kommen frem med i Krigsforsøret; ved at indstille det allerede begyndte Angreb havde han ikke vist tilbørlig Konduite.

Beck forsvarer sig tappert mod den smaat-skaarne Anklage. »Anledning tager man af en Begivenhed«, siger han i sit Forsvarsskrift¹, »der er den ubetydeligste af alle Ubetydeligheder, saa ubetydelig, at ingen af alle dem, som nødvendig derom maa have været underrettet, har fundet den værdig at ligge paa Hukommelsen eller nævne den med et Ord, — saa ubetydelig, at man, naar man blot har dens virkelige Sammenhæng for Øjne, maa forundre sig over, at en Ret, der er beskæftiget med en hel Nations vigtigste Genstand, ogsaa kan nedlade sig dertil, — en Begivenhed, som hver Dag passerede ved enhver Piket uden enten da eller siden at blive reflekteret paa, nemlig: at man skød paa Fjenden, naar man saa ham, og holdt op at skyde, naar man ej saa ham mere«.

Beck har Ret i, at det var en dagligdags og ubetydelig Begivenhed, men hertil maa dog knyttes den Bemærkning, at det unægtelig var et farligt Batteri, Fjenden netop der havde faaet Lejlighed til at anlægge. Men det var Beck straks klar over og derfor forsøgte han, uden at have Ordre dertil, at forhindre det, hvad der dog ikke kan kaldes Mangel paa Konduite. Det er heller ikke nogen virkningsfuld Bebrejdelse mod Beck, at han ophørte med Skydningen, naar han trods al anvendt Opmærksomhed ikke mærkede mindste Bevægelse ved Svane-møllen mere, thi som han siger »paa blot Mulighed af Fjendens Nærværelse at beskyde Stedet«, vilde nærmet sig »til Afsindighed og gjort mig til Latter for Fjenden, hvis han virkelig ikke var der«. Det er øjensynligt, at Krigsfiskalen har været i Knibe med at finde et værdigt Anklagemateriale, og han er helt ude i det urimelige, naar han i Paastandsskriftet baade sigter Beck for at have skudt paa Parlamentærens hellige Person og tillige bebrejder ham, at han i Anledning af Parlamentærens Komme har ophørt med Skydningen. »Jeg kan ikke undlade her at gøre opmærksom paa«, siger Beck i Forsvarsskriftet, »at Krigsfiskalen atter her har gjort sig skyldig i Modsigelse, idet han i ét Aandedrag sigter mig for at have vist Parlamentæren baade for megen og for liden Agtelse, at have beskudt ham, da han ankom, og

fordi han ankom, at have standset Attaken. Agtede jeg hans Hellighed saa lidet, at jeg rettede mine Skud efter ham, hvorfra skulde da den overvættes Agtelse komme, at jeg for hans Skyld ej en Gang skød, naar han ikke derved var udsat for Fare? Og agtede jeg ham saa højt, at hans Nærværelse bag min Linie bød mine Kanoner at tie, hvorfra skulde da den Ringeagt komme, at jeg som Fiskalen siger beskød hans Person?« Beck vil hermed tillige vise, at Parlamentæren alene ikke var Skyld i Angrebets Standsning.

Dommen faldt et Aar efter — 16. November 1808 — og lød for de tre nævnte Officerers Vedkommende paa Livstraf. Beck slap med 2 Maaneders Fæstningsarrest i Citadellet Frederikshavn samt 30 Rdlr. i Sagsomkostninger; Krigsfiskalens Paastand lød paa 4 Maaneders Fæstningsarrest. Den 19. November var Kommissionen atter samlet og det besluttedes her efter Generalauditørens Indstilling indtil videre at give Oberst v. Beck Stuearrest. Under Sagen havde Beck, i Modsætning til flere af de andre anklagede, ikke været arresteret.

Overkrigskommissionens Dom, der først kundgjordes 21. Januar 1809, var allerede forinden ved et kgl. Reskript af 18. Januar bleven formildet derhen, at Peymann, Bielefeldt og Gedde afskediges og lignende Nedsættelser i Straffen blev ogsaa de andre anklagede til Del.

Oberst Beck fik saaledes den ham ikendte 2 Maaneders Fæstningsarrest eftergivet i Betragtning af den Arrest, han allerede havde udstaaet.

Faa Dage efter, 28. Januar 1809, forelaa Becks Udnævnelse til Generalmajor, tilmed med Anciennitet fra 30. Juni 1808, og der tilstodes ham under 31. Januar 1809 et aarligt Tillæg paa 200 Rdlr. til hans reglementerede Gage som Regimentschef, der beløb sig til 1800 Rdlr.¹ Skønt Beck stod for Tur til Forfremmelse, maatte det alligevel faa Udseende af et Forsøg paa at lægge Lægedom paa det Saar, Krigsretssagen nylig havde slaaet. Men allerede Aaret efter, 28. Juni 1810, tog han sin Afsked paa Grund af Alder og Svagelighed og blev samtidig udnævnt til Generalløjtnant. Der tillagdes ham Pension under Navn af Vartpenge².

Beck synes i sine sidste Aar at have taget sig forskellige Foreteelser inden for sin nærmeste Familie temmelig nær. I 1803 havde han og Hustru faaet kongelig Bevilling paa, at Sønnen og deres 2 ugifte Døtre, der — som det siges i Ansøgningen til Kongen — »hidtil ved deres Opførsel i lige Grad fortjener vores Kærlighed«, maatte gaa lige i Arv³, men denne Bevilling ophæves i 1812 efter Becks og hans Hustrus udtrykkelige Anmodning, »da vores Døtre dels haver faaet Udstyr og dels været uheldige i deres Valg, som haver foraarsaget os mange Ubehageligheder«; de tre Børn kom derefter

tit at tage Arv efter Loven¹. I 1810 havde Ægteparret faaet Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo, for at ikke den overlevende »paa sin gamle Alder skulde være underkastet den Uro og de Opofrelser af tilvante Bekvemmeligheder«, som Skiftebehandling vilde medføre².

Generalløjtnant Beck døde den 19. Maj 1813, lidt over 70 Aar gammel; Dødsaaarsagen angives som »Nervesvaghed«. Han begravedes 26. s. M. paa Assistens Kirkegaard.

Til en udtømmende Karakteristik af Beck foreligger ikke Materiale. At han ligesom Faderen har været en energisk og dertil ingenlunde ubetydelig Personlighed, synes mange Smaatræk at tyde paa. Naar det andet Steds³ er sagt, at han dog næppe staar »uplettet fra Hjærtets og Karakterens Side«, saa ligger næppe andet til Grund for denne Udtalelse end Indtrykket af Jomfru Biehls nedsættende Ytringer, der her i en nænsommere Skikkelse gør sig gældende ud fra den Betragtning, at noget maa der jo nok være om det. Beck var visselig ærgerrig og søgte socialt at naa saa højt til Vejrs som muligt, men intet Steds forlyder noget troværdigt om, at han var hensynsløs i sine Midler, saa i dette Punkt tør man næppe dadle ham. At han maaske ikke har haft noget imod, at hans fra Fædrene nedarvede Adelsskab (der jo ganske vist betød mere den Gang end nu om Stunder) ansaas for andet og mere, end det i

Virkeligheden var, bør paapeges, men kan iøvrigt ikke veje tungt i Vægtskaalen, men maa betragtes som en ret uskyldig Ærgerrighed, han i saa Tilfælde har haft til fælles med mange betydelige Mænd.

Det maa her være paa sin Plads endnu en Gang at minde om, at hans Deltagelse i Paladsrevolutionen 1772 skyldtes en Tilfældighed og intet andet, og at Jomfru Biehls Anklager i en ganske anderledes Grad maatte være underbygget med historiske Beviser, hvis man skulde fælde retfærdig Dom over ham paa Grundlag af disse. Iøvrigt er det ikke Meningen at stille Beck paa en anden Plads end der tilkommer ham; nogen særlig fremragende Mand har han næppe været, men at han var i Besiddelse af en betydelig Dannelse, derom vidner hans livfulde Beretning om Begivenhederne i Natten til den 17. Januar og hans klart skrevne og slaaende Forsvarsindlæg i Krigsretssagen 1807.

En dramatisk Fremstilling af Beck findes i den svenske Forfatter Axel Lundegårds Bog »Sturz« (Kbhvn. og Stockh. 1900). Handlingen foregaar i Dagene umiddelbart efter Struensees Fald og Beck optræder staaende i et Kærlighedsforhold til Marie Louise Mazar de la Garde; han erklærer sin Kærlighed, de bliver forlovede og skilles atter. Han fremstilles iøvrigt som en haard Soldat, for hvem Tjenesten og de militære Pligter gaar forud for alt, og netop dette

hidfører Bruddet mellem ham og hans Elskede.

Bogen har for Becks Vedkommende næppe noget med Virkeligheden at gøre; der foreligger intet som helst, som kunde tyde paa et saadant Kærlighedsforhold mellem Beck og den nævnte Dame, og Forfatteren til »Sturz« har paa Forespørgsel heller ikke kunnet give nogen Hjemmel for sin Fremstilling. Marie Louise Mazar de la Garde er forøvrigt født den 22. Januar 1748 og døde ugift den 8. April 1839¹. —

Ingeborg Beck overlevede sin Mand i mange Aar. Ved hans Døds synes Familien efter Tidens Forhold at have været ganske velstaaende — i Oktober Maaned 1813 opgives Generalinde Becks Formue saaledes til ialt 10000 Rdlr.² —, men senere led hendes Formuesomstændigheder et alvorligt Knæk ved Broderens, Generalkrigskommissær H. C. Astrups Fallit, hvor Generalinde Beck led et Tab paa omtrent 4000 Rdlr., samtidig med at andre Uheld yderligere afknappede hendes Pengeforhold³. Hendes økonomiske Omstændigheder var dog ikke anderledes, end at hun i sine sidste Leveaar, i hvilke hendes Pension efterhaanden steg til 400 Rdlr., foruden 200 Rdlr. fra Enkekassen, førte en sorgfri Tilværelse med sine to voksne Døtre i Huset hos sig, af hvilke den ene dog allerede døde i 1815, medens den anden

overlevede Generalinden, der afgik ved Døden i sit Hjem i St. Kongensgade 38 den 10. Februar 1829 og begravedes den 15. paa Assistens Kirkegaard. Ved sin Død efterlod hun sig dog intet af Betydning¹.

II.

Becks Fader og Sødskende.

Christian Frederik siger² om sin Fader, Johan Thomas Beeck, at han er født i Bremen i Aaret 1691 som Søn af Oberst Ludewig v. B. og kom til Danmark i 1708. En anden Angivelse af Fødselsaaret stammer fra Major Beecks tredje Hustru, Sophie Hedevig v. Bülow, der i 1772, længe efter Mandens Død, afgiver en Erklæring³ om, at han er død 1747, 48 Aar gammel. Af disse Opgivelser beror Aldersangivelsen i den sidste sikkert paa Fejlhuskning, derimod gør Chr. Fred.s Opgivelser angaaende Faderen et paalideligere Indtryk, og Rigtigheden af, at Johan Thomas er indkommen til Danmark i 1708, kan kontrolleres i herværende militære Akter⁴; Fødselsaaret synes ogsaa at passe ret godt, hvorimod den nævnte Ludewig Beck eller Beeck dog ikke har ladet sig paavise.

Johan Thomas indkom altsaa til Danmark 1708. Han tjente i Brabant som Sergeant ved den danske Gardebataillon, og efter at denne var vendt tilbage i 1714 og atter indlemmet i Garden til Fods, bliver Beeck udnævnt til Fændrik ved Livkompagniet den 22. Februar 1717¹; to Aar efter, 13. Februar 1719, bliver han Sekondløjtnant ved Kaptajn Barners Kompagni i Fodgarden, og springer derved paa Grund af god Konduite og god Opførsel forbi den foran ham staaende Fændrik². Den 21. Juni 1723 udnævntes Beeck til Premierløjtnant ved Numsens Kompagni³.

Han blev gift første Gang med en Datter af Stadskaptajn Peder Nielsen Wiborg, Mette Cathrine; Vielsen fandt Sted i Wiborgs Hus paa Lille Købmagergade den 21. November 1732. I det følgende Aar faar Beeck Bestalling som Kaptajn ved Sjællandske Nationalregiment til Fods (11. Februar) og ansættes som Chef for Møenske Kompagni⁴ med Garnison i Stege, hvor hans to yngste Døtre af første Ægteskab fødtes, medens den ældste er født i København i Sommeren 1733. Beeck synes nemlig paa det paagældende Tidspunkt at have staaet en kort Tid ved Drabantkorpset⁵; dette finder muligvis sin Forklaring i, at Sjællandske Nationalregiment, der oprettedes i Februar 1733, ikke straks er traadt i Funktion, og at nogle af Officererne saa midlertidig har gjort

Tjeneste i Drabantgarden. Allerede i 1736 døde Mette Cathrine, kun 23 Aar gammel. Hun blev begravet i København fra sin Faders Hus den 29. Juni og Liget blev senere nedsat i eget Gravsted i Frue Kirkes søndre Urtegaard. Kort forinden hendes Død var Beeck bleven udnævnt til Major den 30. April 1736¹.

I 1737 forlovede Beeck sig med Cathrine Margrethe Schønnebøl (eller Schønnebølle). Hun var Datter af den i Aaret 1714 afdøde Schoutbynacht Schønnebøl² og dennes Hustru Josina Maria Machody³ og var født i Stege den 18. Juli 1701. Det er naturligt, at Familien Schønnebøl, der boede og opholdt sig i Stege, har hørt til Beecks Omgangskreds, og at han derved har lært sin tilkommende Hustru at kende, og vi finder hende ogsaa i 1735 som Fadder for et af hans Børn med Mette Cathrine Wiborg. Jomfru Schønnebøl var ikke ung længer, da Beeck lærte hende at kende, saa det er sandsynligt, at Hensynet til Børnenes Opdragelse har været medbestemmende, og hun synes ikke — lige saa lidt som hans foregaaende Kone — at have bragt ham nogen Formue⁴. Brylluppet stod d. 28. Januar 1738 i Fru Schønnebøls Hus i Stege. Hun fødte ham en Datter, der døde spæd. Heller ikke dette Ægteskab blev af lang Varighed, idet Cathrine Margrethe Schønnebøl afgik ved Døden allerede i 1740 og begravedes 11. Marts i Kirken i Sønder

Kirkeby paa Falster, hvor Beeck havde haft Garnison fra 1739 og siden opholdt sig til sin Død.

Endelig indgik han for tredje Gang Ægteskab¹ med Sophie Hedevig v. Bülow (af Linjen Wedendorf), der overlevede ham i mange Aar. Sophie Hedevig var født i Borre paa Møen i 1712 og døbt 30. September i Borre Kirke. Hendes Fader var Kaptajn, senere Major Fred. v. Bülow, der i 1696 begyndte sin militære Løbebane som Fændrik i Livgarden og døde 30. Marts 1720², hendes Moder var Anna Salome von Westring³. Beeck viedes til Sophie Hedevig i Sønder Kirkeby Kirke den 6. Marts 1742. I dette Ægteskab fødtes Sønnen Christian Frederik og to Døtre.

Beeck var næppe Velhaver. Familien voksede hurtigt, og da Indtægterne, der var forbundne med Stillingen som Major, ikke var store i Forhold til den militære Position, som Chargen i sig selv indeholdt, og heller ikke Besoldningen altid paa de Tider faldt regelmæssig, er det ikke til at undres over, at Familien sad smaat i det. En Omstændighed, der tyder paa, at Beeck, som saa mange andre af Datidens Officerer, har følt sig trykket under sine økonomiske Forhold, er at han i Oktober 1747 indgaar til Krigskancelliet med et Andragende om Tilladelse til at sælge sit underhavende Kompagni⁴. Det var ikke ualmindeligt, at en

Kompagnichef, naar han ønskede Forandring i sine Livsforhold eller Omstændighederne krævede det, fik Lov til at afstaa sin Afdeling til en anden, som Regel yngre Officer, der saa fik den dertil fornødne Charge. Ved disse Kompagnioverdragelser toges der navnlig Hensyn til, om Overdragelsen kunde ske til Gavn for de kontraherende Parter, i hvilken Henseende deres økonomiske Forhold og Værdighed til »den kongelige Naade«, hvorefter Tilladelsen afhang, nøje undersøgte; Overdragelsessummen var meget forskellig og kunde udgøre indtil 3 à 4000 Rdr., en efter Datidens Forhold og Pengeværdi betydelig Sum, og i enkelte Tilfælde mere. — Beecks indgivne Andragende blev imidlertid ikke behandlet, da han afgik ved Døden kort efter. Denne indtraf den 30. Oktober 1747¹ og den 7. November bisattes han i Sønder Kirkeby Kirke.

Johan Thomas Beeck var stor af Vækst og i sit Ydre en statelig Mand. Han fik stedse de bedste Vidnesbyrd af sine overordnede og omtales som en flittig og habil Officer, en Mand der forstod sine Sager godt og som man kunde sætte til, hvad det skulde være; han var et hurtigt Hoved (von hurtigem Begriff). og nærede Interesse for sin Gerning, i det hele en Mand, der var sin Plads voksen og som kun den tidlige Død hindrede i at naa en mere fremskudt Stilling. Kun én Gang hedder det

om ham — i 1740 umiddelbart efter hans anden Hustrus Død — at han har været noget hengiven til Spil, men nu er hans Opførsel og Livsvandel atter upaaklagelig¹.

Beeck efterlod sig ikke meget i rede Penge, men ellers synes Boet ikke at have været saa ringe endda. Enken sad ved Mandens Død med 6 uforsørgede Børn, af hvilke det ældste var 14, det yngste kun 1 Aar gammelt. Hendes Andragende om at sidde i uskiftet Bo — »paa det jeg«, som hun skriver, »desto bedre kan besørge alle Børnenes Opdragelse og Forpflegning, eftersom jeg forpligter mig at beholde dem hos mig, og det desto bedre kan ske, naar min Bo bliver konserveret« — fik hun ogsaa bevilget under 6. Decbr. 1747. Stifbørnenes Morfader, Peder Nielsen Wiborg, har intet imod denne Ordning at indvende, men finder meget mere, »at Børnenes samtlige Bedste og Konservation deraf dependerer²«. Enkens Lavværg, hendes Broder Carl Ulrik v. Bülow, var den Gang Kaptajn ved Fodgarden³, og en Søster til hende var Hofdame hos Prinsesse Charlotte Amalie⁴.

Majorinde Beeck synes kort efter Mandens Død at være flyttet til Stege, hvor Stifdatteren Mette Cathrines Bryllup i 1755 fejres. Derimod synes den ældste Stifdatter Christine Elisabeth snart efter Faderens Død at være bleven optaget i Huset hos Morfaderen i København. I

1755 andrager Sophie Hedevig Kongen om en Pension, men Andragendet afslaaes¹; Beeck havde i sit levende Live udsat 250 Rdlr. for hende i Enkekassen, hvorfra hun nu oppebar 100 Rdlr. aarlig. Senere kom hun til København og blev i 1760 ved kgl. Reskr. af 11. Juli optaget i det Harboeske Enkefruekloster i Stormgaden; foreløbig fik hun dog kun fri Bolig, men fra 2. Juni 1769 tillige Pension². Hun døde den 29. April 1775³ og den 3. Maj blev Liget befordret med »den Fløjels Vogn« fra Garnisons til Frederiks tyske Kirke, hvorfra Begravelsen foregik. Liget blev lagt i tvende Kister, den yderste overtrukket med sort Baj og paa Laaget prydet med en lille Plade⁴.

Tre af Christian Frederiks Søstre var af Faderens første Ægteskab, nemlig:

Christine Elisabeth, der fødtes i København 1733 og døbt den 10. Juli samme Aar i Garnisons Kirke. Ved Faderens Død optoges hun i Huset hos Morfaderen, Borgerkaptajn Peder Nielsen Wiborg som hans eget Barn, og sytten Aar gammel blev hun den 3. Februar 1751 i dennes Hus paa Lille Købmagergade viet til Løjtnant i Sæetaten Flores Pontopidan Friis.

Friis var født i 1725, han blev Kadet 25. Februar 1740 og Løjtnant 6. Februar 1749⁵. Christine Elisabeths Plejeforældre samtykkede ikke

alene »vel fornøjede« i Forbindelsen, men støttede ogsaa de unge økonomisk efter bedste Evne; der indkøbtes for 400 Rdr. »Boskab« til dem og 600 Rdr. fik de til »at begynde med«, foruden at de skulde have frit Hus og Ildebrændsel af Kaptajn Wiborg saa længe han levede. Dette Ægteskab er — skriver Friis — for ham i hans »pauvre Omstændigheder« særdeles fordelagtigt, og sætter ham ikke blot i Stand til at komme ud af sin dybe Gæld, som han ellers ikke ser nogen Lejlighed til at fri sig for, men han finder endog derved »næst Guds Forsyn og et conomisk Levned bedre Haab til at soutinere mig, da jeg tillige derved gøres mere skikket til Hans Majestæts Tjeneste«¹. Og da »Pigen er et skikkeligt Fruentimmer og kommer af godt Folk, saa det synes til Løjtnantens Bedste«, saa faar Friis af Admiralitetet den attraaede Tilladelse til at ægte Christine Elisabeth².

I 1752, 20. Marts, permitteres Friis udenlands paa 6 Aar, men allerede i 1754, 19. September, sendes han til Aalborg paa Enrollering og faar Gage som Premierløjtnant; 1757, 20. November, tillægges der ham Premierløjtnants Karakter³, og i 1758 bliver Friis kaldt tilbage fra Aalborg for at bestride Vagterne ved Holmen tilligemed en Del andre fra Enrolleringen hid beordrede Officerer⁴.

Ved denne Tid skete det en Dag, at en Jolle

med Friis's Hustru, en Tjenestepige og et af Ægteparrets Børn kæntrede ved »Bommens Vagt«; Barnet druknede¹ og Christine Elisabeth paadrog sig en Sygdom², der kort efter lagde hende i Graven, kun 25 Aar gammel. Hun jordfæstedes d. 18. April 1759. Efter Konens Død synes Friis at have ført en noget omtumlet Tilværelse, og under hans Udkommandering paa »tit omvekslende Turer« maatte Børnene anbringes hos fremmede. I 1763 skriver Friis, at nu kan han ikke holde det ud længer, men beder om en Enrolleringspost paa Fyn³. Han ses ogsaa senere at have ligget paa Indrullering i Kerteminde⁴.

Paa Friis, der synes at have været et ret ubestandigt og noget sorgløst, men tillige følsomt Gemyt, maatte det gøre et dybt Indtryk, at han blev forbigaaet og ikke fik en ventet Udnævnelse til Kaptajnløjtnant. Skylden herfor tilskrev han en af sine Skibschefer, der ikke havde villet give ham saa god en Rekommandation, som han efter sin egen Mening havde fortjent⁵. Han døde i København den 14. Marts 1770, 45 Aar gammel, og efterlod sig 3 Sønner⁶.

Johanne Dorthea blev født i Stege den 30. December 1734 og døbt den 3. Januar næste Aar. 20 Aar gammel blev hun den 26. Marts 1755 i Frue Kirke gift med Hans Christian (eller Christiansen) Eegholm. Han var født i

København 1725 (døbt 8. Marts) som Søn af Christian Jørgensen Eegholm og dennes tredje Hustru Lucie Stær, og havde i 1748, 30. August, indgaaet Ægteskab med Margrethe Sophie Masius. Hun fødte ham 5 Børn, af hvilke de fire dog allerede døde i deres første Leveaar; selv afgik hun ved Døden 1753 og begravedes den 7. September, 34 Aar gammel¹. Ved Eegholms Ægteforening med Johanne Dorteaa Beeck ernærede han sig som Brændevinsbrænder i København, men etablerede sig snart efter som Auktionsholder. Han ejede en Gaard i St. Fiolstrædet og Folk sendte ham af Varer og Effekter, hvad de ønskede gjort i Penge; naar der var det tilstrækkelige Kvantum, bortsolgte han Effekterne ved en samlet Auktion, og i den Anledning havde han ladet Gaarden indrette med Lagre og store rummelige Lokaler til Auktionernes Afholdelse.

I 1771, 13. November, blev Eegholm udnævnt til Assistent hos Auktionsdirektørerne i København², og fik kort efter Tilladelse til at vedblive med sin gennem 15 Aar fortsatte private Virksomhed; dette vandt ikke Magistratens Bifald, der fandt, at det i hvert Fald kun burde tillades ham med visse Indskrænkninger, »paa det Stadens handlende Borgere ikke alt for meget ved deslige Kramauktioner skal betages deres Næring«. Kancelliet saa imidlertid Sagen fra sit Synspunkt og mente, at der ikke

kunde være noget derimod at indvende, »siden slige Auktioner ikke skal være nogen til Fornærmelse, men derimod Sportelkassen til Fordel¹«.

Eegholm døde i København 1786 og begravedes den 20. Januar. Johanne Dorthea sad som Enke efter ham i over 20 Aar. Hendes Formuesomstændigheder var gode og hun kunde uden Sorg for Udkommet hellige sig sine Børns Opdragelse, hvilke alle efterhaanden kom i gode Stillinge, til Dels med pekuniær Støtte af Moderen². En af Fru Eegholms Sønner var den i sin Tid meget yndede kongelige Skuespiller Carl Wilh. Anton Eegholm (1769—1803); han blev Student 1786 og studerede først Teologi, men opgav Studierne og gik til Teatret, efter at hans Ry som Dilettant havde banet ham Vejen. Skuespiller Eegholm var en fint dannet og intelligent Personlighed, af hvem man ventede sig noget overordentligt, men desværre lagde hans svage Helbred ham i Graven i en ung Alder³.

Madame Eegholm døde den 17. Oktober 1807 og begravedes den 21. paa Assistens Kirkegaard.

Mette Cathrine (Christine) fødtes i Stege den 3. Marts 1736 (døbtes den 8. samme Maa-
ned) og blev i 1755, 19. Marts, i Majorinde Beecks

Hus i Stege viet til Otto Grum, Kgl. Majestæts Herreds foged paa Møen.

Grum var født paa Fyn d. 5. September 1707¹ og havde fra sin Ungdom af været beskæftiget med Godsadministration. Samtidig havde han lagt sig efter Jura, saaledes at han d. 15. Juni 1745 kunde lade sig eksaminere af det juridiske Fakultet. I 1749 konstitueredes Grum ved kongeligt Missive af 28. November til at betjene Herredsfogedembedet i Møenbo Herred under Herredsfogden Henrik von Hamm's Alderdom og tiltagende Svaghed, og tillige var han konstitueret Byfoged i Stege. Han ægtede Herredsfogdens Datter Anna Sophia von Hamm og viedes til hende i Stege den 23. Januar 1750. Samme Aar døde Svigerfaderen (31. August) og den 4. December 1750 fik Otto Grum, der af denne var designeret til Efterfølger, Udnævnelse som Herredsfoged².

Efter sin første Hustrus Død ægtede Grum Mette Cathrine, og de levede i mange Aar et roligt Liv, indtil en i sig selv ringe Begivenhed undergravede Grums Eksistens.

Forordningen af 23. Nov. 1757, der i Mod-sætning til hvad der før havde været Tilfældet forbød Bønderne at brænde Brændevin og overhovedet at være i Besiddelse af de dertil fornødne Redskaber, med mindre de erlagde en vis Afgift, havde rundt om i Landet vakt Forbitrelse, og ikke faa Steder kom det

til Uroligheder i den Anledning. En Dag i 1769 — 28. Januar — skulde Konsumtionsforpagteren i Stege Søren Holm »inkvirere« angaaende Brændevinsbrændingen ude i Landdistriktet, og udbad sig Herredsfogdens Assistance. Grum, der følte sig som Bøndernes Talsmand, var ikke meget villig, og det paa-stodes endog, at han havde trukket Tiden ud for imedens at kunne give Bønderne Underretning om den forestaaende Inkquisition, saa de i Tide kunde bringe de forbudte Redskaber af Vejen. Da man kom til Keldby, indtog Almuen en truende Holdning, brugte »Skældsord, Sprog og Gloser« og truede med at slaa Arme og Ben i Stykker paa den, der vovede at gaa ind i nogens Lade; det blev ikke bedre, da Herredsfogden øjensynlig viste sig utilbøjelig til at staa Konsumtionsforpagteren bi, og da saa denne og hans Folk maatte tage bort med uforrettet Sag, skal Grum endog have ytret til Bønderne: Giv ham nu saa meget, han kan taale. Oprinet endte meget dramatisk, idet Søren Holm ved sin Bortkørsel tilbage til Stege eskorteredes af et haanende Optog af Bønder til Hest med Prygle og Kæppe i Hænderne og under en øredøvende Musik af Trommer, Byhorn og Violiner, saa Søren Holm sad med Livet i Hænderne af Frygt for, at hans Heste skulde »løben gal¹«.

Søren Holm, der iøvrigt ikke lægger Skjul paa

sit Had til Herredsfoged Grum, indgav Klage og ytrede, at det dog kunde være til stor Nytte, »det en og anden kunde faa at vide, det de ikke selv var alene Øvrighed og allermindst høj Øvrighed«, og lader sig tillige forstaa med, at Grum har taget mod Skænk og Gave¹. Der blev ikke taget blidt paa disse Demonstrationer mod Regeringens Foranstaltninger, og Kongen beordrede under 16. April 1771 en Kommission nedsat², efter at der først var holdt Politiforhør i Sagen³ og Grum suspenderet fra sit Embede⁴, og nægtes kan det heller ikke, at der var begaaet en grov Fejl af Herredsfogden, hvis Embedspligt det netop var at bistaa Holm i hans lovlige Ærende. Dette erkendte Grum selv og indgik i den Anledning med en Supplik til Kammerkollegiet om, »at de Sagen endeligen vilde decidere udi Miskundhed⁵«, og tilbød ogsaa paa egne og Bøndernes Vegne at forlige Sagen mod Erlæggelse af 400 Rdlr.*); men det hjalp ikke, Sagen gik sin Gang og Kommissionsdommen, der faldt d. 21. December 1773, lød paa, at Grum skulde have sit Embede for-

---

*) Amtmanden (F. Møsting) var ogsaa for en mindelig Ordning af Sagen, og udtaler i en Skrivelse af 25. Febr. 1769 til Byfoged Mogens Jørgensen i Stege, at det skulde være ham kært, om Borgerkabet og Bønderne kunde blive forenede uden Sag og Søgmaal.

brudt¹. Dommen appelleredes til Højesteret, men stadfæstedes under 22. November 1775².

Grum døde i Stege den 12. Juli 1784 og begravedes den 17.; hans Hustru overlevede ham i mange Aar og døde i Stege, hvor hun blev jordet den 6. Januar 1806. Ægteparret havde 6 Børn³.

Af Faderens andet Ægteskab var:

Josina Maria, der blev født Natten mellem den 8. og 9. Maj 1739 i Stege, døbt den 14., men sandsynligvis døde spæd.

Endelig af Faderens tredje Ægteskab:

Anna Charlotte, som var født i Sønder Kirkeby paa Falster i Aaret 1744 og blev døbt d. 12. Marts. Indtil Moderens Død i 1775 opholdt hun sig hos denne⁴. Nogen Tid efter kom hun i Huset hos Gehejmeraadinde Raben paa Næsbyholm (Tybjerg Herred paa Sjælland)⁵, og hun forblev der, indtil Fru Raben afgik ved Døden i November 1799⁶. Anna Charlotte, der havde det bedste Lov paa sig for Flid og Spar-sommelighed, var paa sine gamle Dage svage-lig; hun havde en lille Pension efter Faderen og understøttedes af Broderen Christian Frederik⁷. Sine sidste Aar henlevede hun i Assens, hvor hun var i Pension hos Majorinde Dietrichson⁸, der selv var aldrende og havde sin voksne Datter hos sig for at styre Huset. Frk.

Beeck døde ugift den 20. Marts 1822 og begravedes den 25¹.

Lovise Sophia fødtes i Sønder Kirkeby paa Falster og døbttes der den 4. August 1745. Hun døde, kun 20 Aar gammel, i København den 4. Maj 1765² og begravedes d. 8. fra Frederiks tyske Kirke. Ved sin Død opholdt hun sig hos sin Moder i det Harboeske Enkefruekloster.

III.

Becks Efterslægt.

Generalløjtnant Chr. Fred. v. Beck havde 3 Børn:

Sophia Margrethe Lovise blev født paa Eskildstrupgaard i Sneslev Sogn den 9. Juli 1784, hjemmedøbt den 13. samme Maaned og Daaben konfirmeret i Sneslev Kirke den 25. Juli. Den 26. August 1809 viedes hun i Garnisonskirken til Ritmester Gregorius Martinus de Klaumann; Brudens Fader fungerede som Forlover.

G. M. de Klaumann var Søn af daværende Løjtnant Gregorius de Klaumann og Anna Barbara Charlotta Thye og døbttes i Ondløse Kirke paa Siælland den 11. September 1780³.

Han begyndte sin militære Karriere som Fændrik i Norske Livregiment 1796, blev Sekondløjtnant 1801, Premierløjtnant 1803 og 20. December 1807 Ritmester ved Prins Frederik Ferdinands Dragoner.

I 1811, 24. September, separeredes Ægtefællerne. Grunden hertil angives at være Gemytternes Uoverensstemmelse, der gør det umuligt for dem som Ægtefolk at befordre deres gensidige Lykke. Da de iøvrigt vedligeholder gensidig Agtelse for hinanden og alene har maattet vælge dette Skridt som en tung Nødvendighed, er de ogsaa bestemte paa at vise fuldkommen Uegennyttighed paa begge Sider. Klaumann, der uanset den Understøttelse til deres fælles Husholdning, som han havde faaet af Svigerforældrene, »ikke har kunnet undgaa at have Tilsætning formedelst Tidernes Besværlighed«, faar udbetalt af Generalløjtnant Beck 2500 Rdlr. dansk Kurant som Erstatning for sit Tab, ligesom han erholder udleveret forskellige Effekter af Fællesboet¹.

Separationen afløstes først i 1821 af Skilsmisse. Det er Klaumann, der søger Ægteskabet endelig ophævet, fordi han »som Besidder af en Landejendom føler dobbelt Savnet af en Ledsagerinde paa Livets slibrige Bane« og desaarsag har besluttet at gifte sig paany. Hans fraseparerede Hustru, med hvem han ingen

Livsarvinger har, finder intet derimod at erindre, men ønsker ham tværtimod al Lykke i hans nye Ægteskab. Skilsmissebevillingen udfærdiges under 26. Juni 1821¹.

Lovise de Klaumann havde siden Separationens Indtræden opholdt sig hos sin Moder Generalinde Beck, hvem hun snart fulgte i Graven. Hun døde i København den 24. Juli 1829, kun 45 Aar gammel, og begravedes i Familiebegravelsen paa Assistens Kirkegaard den 28. samme Maaned. Som Dødsaarsag angives Nervesvaghed.

Klaumann, der i 1816 var bleven afskediget og 1818 havde faaet Karakter som Major, indgik efter Skilsmissen Ægteskab med Anna Gram og døde som Konsumtionsforvalter i Sorø den 30. Juni 1840. Hans anden Hustru opnaaede en høj Alder og døde først den 16. September 1862, 82 Aar gammel.

Cathrine Kirstine Sophie blev født paa Eskildstrupgaard den 15. August 1787, hjemmedøbt den 18. s. M. og ved Fremstillingen i Snelev Kirke den 24. September holdt over Daaben af Baronesse Knuth paa Konradsborg².

Hun blev gift med Regimentskvartermester Hans Andreas Lund, der var Søn af Købmand H. H. Lund og Hustru Ane Bolette Tvermoes, og født i København den 25. April 1784. I 1798 blev han Student og cand. jur. 16. Ja-

nuar 1801. Han ansattes dernæst som Volontær i Rentekammeret, blev 4. November 1801 Kopist og 1. Juli 1803 Fuldmægtig i Jydske og Laalandske Landvæsenskontor. Under Bombardementsnætterne i 1807 havde Lund Brandvagt i Kancellibygningen, og det var en vanskelig Post for ham, eller som hans første Hustru udtrykker sig: »han er Straalemester i Kancelliet, og da han er kortsynet, kan han ikke en Gang se, hvor Ilden er¹«. — Fra Rentekammeret overgik han til Hæren den 29. Maj 1809 som Regimentskvartermester og Auditor ved Sjællandske Rytterregiment².

Lund laa ved Regimentet i Slagelse, da han i Februar 1811 blev syg. Kirstine v. Beck, med hvem han var forlovet, tog dertil i det tidlige Foraar og plejede den syge paa bedste Maade, men i Maj forværredes Tilstanden. Den 8. Maj viedes hun til ham paa Dødslejet og Dagen efter døde han i Huset hos Pastor N. S. Fuglsang, hos hvem han var indkvarteret³. H. A. Lund havde før været i Ægteskab med Frederikke Wilhelmine Zinn (1783—1863), der var Datter af den bekendte Johan Ludvig Zinn og Søster til Sophie Dorothea Thalbitzer⁴.

Fru Lund henlevede sine sidste Aar sammen med sin Moder Generalinde Beck⁵, men afgik allerede ved Døden 1815, 12. Septbr., og begravedes d. 18. samme Maaned i Familiegravstedet paa Assistens Kirkegaard.

Jens Johan Frederik v. Beck fødtes i København den 6. Maj 1789 og døbttes den 3. Juni i Garnisons Kirke. Fadderne, der ofte giver et Begreb om, i hvilke Omgangskredse Forældrene hører hjemme, var for daværende Major Chr. Fred. v. Becks første og eneste Søn foruden Prinsen af Württemberg tillige Generalmajor Baron v. Haxthausen, Marskal Bülow, Hofmester Buchwald og Kammerherre Høeg samt Frk. Kirsten Kaas og Baronesse Gylden-crone, der holdt ham over Daaben¹.

Han blev Elev i Stykjunkerskolen, og 15 Aar gammel Stykjunker d. 21. December 1804; tre Aar efter blev han Sekondløjtnant i Artillerikorpsset (15. December 1807), men overførtes i 1809, 4. Maj, til Livgarden som Fændrik. I 1811, 21. Marts, bliver han Sekondløjtnant, og 1. Juni 1813, umiddelbart efter Faderens Død, faar han Myndighedsbevilling for at holde Samfrændeskifte med Moderen og de to Søstre og samtidig blive raadig over de Arvemidler, der maatte tilfalde ham². Ved Aarets Slutning, den 17. November, vies han i Garnisonskirken til Jomfru Christine Cathrine Harboe, Datter af Gunder Harboe og Hustru Petrine Schmidt, og født i København den 8. Februar 1792 (døbt i Petri Kirke d. 7. Marts)³. I dette Ægteskab fødtes 8 Børn, hvoraf de 7 opnaaede den voksne Alder.

Beck avancerede til Premierløjtnant den 13.

Februar 1816, blev karakteriseret Kaptajn 1826, 30. December, og Stabskaptajn den 30. Marts 1828. I 1829 afgik hans Hustru ved Døden, hun blev syg af Tyfus og bortreves den 26. Juli. Dette Aar er minderigt for Slægten v. Beck, idet alle ældre Medlemmer uddøde i 1829, saaledes at Jens Joh. Frederik paa en Gang kom til at staa som Slægtens Ældste og dens eneste voksne Medlem. I Begyndelsen af Aaret døde hans Moder, dernæst hans Søster Fru Klaumann og to Dage senere hans egen Hustru. Dette tog øjensynligt paa hans Kræfter og ikke længe efter forlangte han sin Afsked paa Grund af svækket Helbred. Kort efter Afskedigelsen, som bevilgedes ham under 18. August 1829, fik han (den 26. s. M.) Karakter som Major af Infanteriet, og der tillagdes ham en aarlig Pension af 592 Rbdlr. under Navn af Vartpenge.

Beck levede nu et ensomt og spartansk Liv Resten af sine Dage. Børnene var anbragt ude i Byen. Beck selv havde et Par Værelser til Leje hos Bomuldsvæver Nathan i Klosterstræde og indtog daglig sine Maaltider hos Marketenderen i Livgardens Kaserne. Sin opsparede Formue, 7700 Rbdlr. i kgl. Obligationer, havde han kort efter sin Afskedigelse overgivet til Gardens Chef, Kammerherre Joh. Dittl. Zepelin, for at Renterne af disse Penge kunde blive anvendte til Børnenes Opdragelse¹. Efter Faderens Død, der indtraf ikke længe

efter, lagde Frederik den Sjette sin varme Interesse for Dagen for de forældreløse Børn og stod dem paa mange Maader bi og støttede dem.

Major Beck døde ved et Ulykkestilfælde. Efter en mundtlig Overlevering i Familien, der delvis lader sig kontrollere, er Beck en mørk Foraarsaften, den 21. Maj 1833¹, paa Hjemvejen til sin Bolig ved at passere Frederiksholms Kanal styrtet over Bolværket ud i Vandet og druknet; dette skal være sket paa den sydlige Kaj nær ved Tøjhusbroen. Politiet fandt senere Liget², der bar blodige Mærker af at være tørnet mod nogle i Kanalen liggende Pramme, og bragte det til Frederiks Hospital³, hvorfra det begravedes paa Assistens Kirkegaard den 26. Maj.

Major Jens Johan Frederik v. Beck havde som berørt 8 Børn:

Gunder Frederik Christian v. Beck fødtes i København den 10. Marts 1814 (døbt i Garnisonk. 8. Juni). Den 1. Januar 1829 udnævntes han til Kadet og blev 1832, 7. Maj, Sekondløjtnant à la suite i Fynske Infanteriregiment med Garnison i Odense. 1838, 25. Februar, blev han Premierløjtnant og 1841, 27. Marts, Kammerjunkere. Han deltog med Fynske Infanteriregiment i Treaarskrigen og modtog sin Udnævnelse til Kaptajn den 17.

Juli 1848. I 1850, 14. Januar, blev han Ridder af Dannebrog og afskedigedes 1858, 23. Marts. 1869, 15. Maj, fik han ny Afsked, ved hvilken der tillagdes ham Karakter af Major. Han døde i København den 7. November 1879.

Kammerjunker v. Beck, der i Modsætning til mange af sine Standsfæller var et Mønster i Retning af Sparsommelighed og Økonomi i sit private Liv og berømt for sin udprægede Ordenssans, var gift med Magdalene Cathrine Juliane Drastrup, der er det eneste overlevende Medlem af dette Slægtled. Hun er født i Kerteminde d. 12. Januar 1829 som Datter af Toldkasserer Johan Jacob D. og Hustru Helene Marie Brockdorff, og viedes til Beck den 31. Maj 1853 i København. I Ægteskabet fødtes en Datter (se S. 56).

Margrethe Lovise fødtes den 6. April 1815 (døbt i Garnisonk. 7. Juli). I sin Ungdom opholdt hun sig i Huset hos Kommandanten i Nyborg, Kammerherre H. S. v. Lützen og blev gift den 31. Marts 1838 med Frederik Valdemar Arntz.

Han var født den 9. Juni 1810 som Søn af daværende Ritmester, senere Oberstløjtnant Hans Arntz i Ægteskab med Gundel Faith¹. Gik i Frederiksborg Skole og blev senere sat til Handelen i Helsingør. I 1832 blev han ansat som Assistent i den kgl. grønlandske Handel

ved Kolonien Godthaab, forfremmedes Aaret efter til Købmand og forsattes i 1835 til Holstensborg. Efter at have været hjemme med Permission i 1837—38 udgik han atter som Assistent til Holstensborg og blev i 1841 konst. Købmand ved Egedesminde; 1849 var han Bestyrer af Kolonien Godthaab, foretog i 1853 en Rejse til Hjemmet, var i 1855 Bestyrer af Kolonien Sukkertoppen og kom endelig tilbage til Danmark i 1857 og afgik med Pension. Et Par Aar efter købte han Ejendommen »Sølund« ved Skanderborg, men afhændede den atter i 1869. Sine sidste Aar tilbragte han i Fredensborg, hvor han døde den 7. September 1882¹.

Hans Hustru overlevede ham i nogle Aar og døde den 26. Februar 1886. Ægteparret havde 4 Sønner og 2 Døtre².

Jens Johan Frederik (Fritz) v. Beck blev født i København den 18. Juni 1816 (døbt i Garnisonk. 18. Decbr.). 1829, 28. September, blev han Kadet og 1. Maj 1839 Sekondløjtnant i 3. jydske Infanteriregiment, men forsattes kort Tid efter til Dragonerne. Ved Branden i Hamborg i Dagene 5.—8. Maj 1842 deltog han tilligemed sin Afdeling med Hæder i Redningsarbejdet. I 1848 overførtes han til den vestindiske Hærstyrke med Premierløjtnants Karakter, men sattes i 1852 tilbage og anbragtes

ved de holstenske Dragoner med Garnison i Itzehoe, og fik under 15. August 1858 Ritmesters Karakter og Anciennitet. Den 22. Februar 1864 blev han Forstander for Eksercerskolen paa Jægersborg, men ved Hærreduktionen afskedigedes han den 19. December 1864. Han blev første Gang gift den 1. Juni 1843 med Mathilde Køster, der var født den 24. August 1824 og døde i Barselseng den 25. August 1844. 2. Gang den 14. Maj 1853 med Christiane Margrethe v. Krogh, født den 29. Januar 1817¹ og Datter af senere Oberstløjtnant og Postmester i Itzehoe Georg Frederik v. Krogh (1787—1853)². Beck afgik ved Døden i København den 19. August 1895, hans Hustru overlevede ham indtil 1. Oktober 1902. Begge hegravedes paa Assistens Kirkegaard. (Børn se S. 56).

Catrine Kirstine Charlotte blev født i København den. 2. December 1817 (døbt i Garnisonssk. 6. August n. A.). Hun døde af Strubehoste den 11. August 1824 og begravedes d. 16. i Familiegravstedet paa Assistens Kirkegaard.

Carl Eduard v. Beck fødtes den 7. September 1819 i København (døbt i Garnisonssk. paafølgende 10. Maj). Den 1. Maj 1832 blev han Kadet og gjorde som Datidens andre Kadetter Tjeneste som Page ved Hoffet; i 1838, 1. Maj,

blev han Sekondløjtnant à la suite i 1. Livregiment til Fods med Anciennitet fra 1. Januar, og samme Aar forsattes han til Lansenerregimentet. Den følgende 1. Maj indtraadte han i Nummer og fik Garnison i Haderslev, men ved Lansenerregimentets Opløsning i 1842 overflyttedes han, 1. Juli, til 3. Dragonregiment i Aarhus.

I Treaarskrigen var han i 1848 med ved Bov og i Slaget ved Slesvig, hvor han var den første, der gav Melding om Fjendens Fremrykning; paa Tilbagetoget herfra maatte han i Ritmesterens Forfald føre Eskadronen i stærkt forceret Marsch gennem Slesvig og Jylland til Aalborg, hvor den indskibedes til Nyborg. Under Ryes Anførsel var han i 1849 med i Træfningerne ved Ejstrup og Dons og i de talrige Skærmydsler under Retræten op i Jylland. I 1850 deltog v. Beck, der var bleven udnævnt til Premierløjtnant den 12. August 1848, i Forfølgelsen fra Idsted Skov til Lille Dannevirke; for den Kækhed og Aandsnærværelse, han udviste ved denne Lejlighed, hædredes han med Ridderkorset den 6. Oktober 1850. Af den svensk-norske Konge fik han tildelt en kostbar Æressabel som Belønning, fordi han i 1849 havde indøvet nogle svenske og norske Kavaleriofficerer i Lansens Brug.

Efter Krigens Slutning tjente han som Premierløjtnant i det slesvigske Gendarmerikorps

fra 29. Maj 1851 til 2. Maj 1857 med Standkvarter afvekslende i Graasten og Aabenraa, og indlagde sig Fortjeneste af sin taktfulde Optræden over for Befolkningen under de ofte meget vanskelige Forhold. Beck, der atter var indtraadt i Nummer i Næstved Dragoner med Garnison i Slagelse, fik 15. August 1858 Ritmesters Karakter og 10. Januar 1862 Udnævnelse til virkelig Ritmester, samtidig med at han forflyttedes til Næstved som Forstander for Rideskolen; han var her meget afholdt af Eleverne paa Grund af sin Dygtighed og Humanitet.

I 1864 gjorde han Strandvagtstjeneste paa Fyn og havde efter Krigen Garnison i Slagelse og sidst i Frederiksborg. Ved Reduktionen af Kavalleriet i 1867 modtog han Afsked som Major den 19. Septbr. og ansattes den paafølgende 18. Oktober som Ritmester i Rytteriets Forstærkning. Den 12. August 1869 fik han Patent som Oberst og afskedigedes 7. December 1874 af Krigstjenesten paa Grund af Alder. Han afgik ved Døden i København den 26. Juli 1904. I 1851, 8. August, var han bleven gift med Christiane Severine Schiøtt, født 15. August 1831, død 16. April 1899. (Børn se S. 60).

Oberst v. Beck berømmes som en dygtig Officer, navnlig en glimrende Rytter, en brav Kammerat og en sjælden nobel Personlighed¹.

Han var nøje knyttet til Fabrikken »Alumi-

nia« fra dens første Leveaar. I 1863 havde hans Hustrus Broder August Schiøtt anlagt en lille Fajancefabrik paa Kristianshavn, paa Hjørnet af Baadsmadsstræde og Prinsesse-gade, og kaldte den »Alumina«, men ved den første Brænding forkølede han sig, fik Gigt-feber og døde den 20. December 1863 i en Alder af 29 Aar. Faderen, Justitsraad M. J. Schiøtt, drev saa Fabrikken i to Aar til sin Død i Foraaret 1866, da den overtoges af hans efterlevende Enke, Louise Schiøtt, f. Ingerslev, og paa hendes Vegne bestyredes af Premierløjtnant Adolf Arendrup, der senere blev Oberst i ægyptisk Tjeneste og faldt paa et Tog mod Abyssinierne¹. Efter hendes Død i November 1867 arvede saa Svigersønnen Oberst v. Beck »Alumina« og optog Aaret efter cand. polyt. Philip Schou² som Kompagnon. Fabrikken, der i 1869 var bleven flyttet til Frederiksberg og tre Aar senere overgik til et Aktieselskab med Schou som Direktør, oparbejdedes i de følgende Aar ved Energi og Dygtighed til dens anerkendte Førsteplads inden for sit Omraade, og lagde, navnlig efter at Selskabet i 1882 havde købt den kongelige Porcellænsfabrik, der ogsaa flyttedes til Frederiksberg, Grunden til sit Verdensry. Dette glimrende Resultat skyldes fornemmelig Philip Schou, der stod som Selskabets Leder, men Oberst Beck deltog til enhver Tid med Inter-

esse og Dygtighed i Bestyrelsen og fulgte den hele Udvikling lige til sin Død¹.

Harald Vilhelm Valdemar v. Beck var født i København den 2. Januar 1824 (døbt i Garnisonssk. 7. Juli). Efter Moderens Død anbragtes han i Pleje hos en i København bosciddende Enke Madam Nybroe, og i 1836 blev han Landkadet. Den 1. November 1842 udnævntes han til Sekondløjtnant à la suite i Infanteriet og indtraadte Aarsdagen efter i Nummer i 1. Bataillon.

I det første Krigsaar blev han udnævnt til Premierløjtnant i 3. Forstærkningsbataillon (27. Maj 1848), han saaredes ved Dannevirke og toges til Fange. I 1849, 9. September, udnævntes han til Ridder af Dannebrog for sin udviste Tapperhed, men faldt i Krigens sidste Aar. Det var paa Idstedslagets anden Dag den 25. Juli 1850; lige over for Sortehøjenes Indskæring var man under Fremrykningen mod Fjenden standset et Øjeblik, og mange af Mandskabet havde søgt Dækning bag en svag Forhøjning i Terrænet. Midt under den voldsomme Ild, da Beck tillige med Løjtnant Edv. Nielsen var staaet op for at faa et Overblik over Situationen og for at raadslaa om den videre Fremrykning, ramtes han af en Kugle i Tindingen og sank uden en Lyd til Jorden².

Thora Ottilia Adelaide fødtes i København den 24. Maj 1825 (døbt i Garnisonssk. 30. Novbr.). Hun blev som Barn sat i Huset hos Institutbestyrerinde i København, Madam Kleinholt, der skulde sørge for hendes Opdragelse, og blev i 1848, 15. December, gift med Vinhandler Andreas Christian Møller; han var født den 27. Marts 1809 og Enkemand. I 1837, 3. Juni, havde han ægtet Frederikke Christiane Plenge¹, som var født den 6. Oktober 1815, men allerede døde 1844, 13. Decbr. Grosserer Møllers anden Hustru, Thora Ottilia, f. v. Beck, afgik ved Døden i København den 10. September 1884; Møller døde i en høj Alder den 16. Juni 1895.

Ida Betty Clara var født i København den 9. Februar 1827 (døbt i Garnisonssk. 3. Aug.). Efter at have tilbragt sin Barndom hos ovennævnte Institutbestyrerinde, Madam Kleinholt, hos hvem hun var bleven anbragt til Opdragelse efter Moderens Død, blev hun i 1854, 10. Novbr., gift med Postmester og Telegrafbestyrer i Æbeltoft Henrik Henckel Grove, der var født d. 27. Juni 1828. Ida Grove, f. v. Beck, døde i Æbeltoft den 31. Januar 1890; hendes efterlevende Mand, der afgik ved Døden den 10. Juli 1900, havde den 23. Februar 1894 ægtet Emma Thomsen, f. 22. April 1851².

Familiens to yngste Slægtled deler sig i tre Linjer, af hvilke dog kun den ene vil fortsætte Navnet.

1. Kammerjunker Gunder v. Becks Datter:

Fanny, f. 18. Februar 1854 i Helsingør og viet den 20. November 1878 i Frederiksberg Kirke til Ludvig Frederik Brock. Han er født i Norge den 24. Maj 1848 som Søn af Distriktslæge M. A. Brock og Hustru E. A. Brock (Datter af afdøde Oberst L. F. Brock i Randers). Som Barn kom han i 1850 til Danmark og blev Student i 1867. Aaret efter blev han Sekondløjtnant, i 1872 Premierløjtnant og udnævntes til Kaptajn i Linjen den 18. September 1882. Efter at være overgaaet til Forstærkningen i Aaret 1900 erholdt han efter Ansøgning sin Afsked den 2. Maj 1903 og beklæder nu Stillingen som Forstander for St. Mariæ Kloster i Helsingør. I 1892, 26. Maj, blev han Ridder af Dbg. og udnævntes til Dbm. den 28. Marts 1903. I hans Ægteskab med Fanny v. Beck er født 6 Børn¹.

2. Ritmester Fritz v. Becks Børn:

(af første Ægteskab)

Frederik Mathildus v. Beck, Grosserer, f. 25. Aug. 1844 i Itzehoe. Efter i sin Ungdom at have opholdt sig i Marseille (1867—68) og Paris (1869—70) bosatte han sig i 1871 i Hamborg, hvor han endnu opholder sig. Han ægtede

her den 25. Marts 1882 Mathilde Louise Georgine Dau, der er født i Hamborg 2. Oktbr. 1854 som Datter af Grosserer Carl Chr. Fried. Dau og Hustru Mathilde, f. Dibbern. Ægteskabet er barnløst.

(af andet Ægteskab)

George Harald Krogh v. Beck, født i Itzehoe den 12. Februar 1854 og død smstds. den 3. Oktbr. 1856.

Oscar Emanuel Krogh v. Beck, født i Itzehoe den 29. December 1855, men kom som Barn efter Krigens Slutning i 1864 til København. Efter forgæves at have forsøgt paa at komme ind paa Officersskolen (han var nærsynet) bestemte han sig for Handelen og drog i en ung Alder udenlands. I Aarene 1871—75 opholdt han sig i Tyskland og i 1876—79 i Frankrig, navnlig i Bordeaux. Fra denne By søgte han over til den nye Verden og fandt i New York i de følgende 10 Aar sin Virkekreds. Herfra gjorde han Forretningsrejser viden om, i Nord- og Sydamerika og i Europa, saa at han, da der tilbød sig en Chance til at vende tilbage til Hjemlandet, var en Mand, der havde set sig ualmindelig godt om i Verden.

I 1889 kom han atter til Danmark, udsendt af New Yorker Livsforsikringselskabet »The Mutual Life« for at indarbejde det i Skandi-

navien, og beklædte derefter i 17 Aar den betydelige Stilling som Selskabets Generalrepræsentant for Danmark, Norge og Finland. I Slutningen af 1905 bevirkede Uregelmæssigheder i Selskabets Hovedadministration i New York, at den øverste Styrelse saa sig nødsaget til at ophæve en Del af Selskabets europæiske Agenturer og afskedige Repræsentanterne; blandt disse var Oscar v. Beck, der udtraadte af Selskabets Tjeneste fra 1. Januar 1906. Dette gik ham nær til Hjerte. Han tabte dog ikke Modet, men tog straks fat paa at søge et nyt Felt for sin Virketrang. En Tid lang tænkte han paa at søge en Konsulpost i Kina, men opgav det atter. Det følgende Foraar tiltraadte han en Rejse til forskellige europæiske Storstæder for endelig, som saa ofte før, at søge over Atlanten, og han stod netop i New York i Begreb med at naa sit Maal, da Døden pludselig overraskede ham den 14. August 1906. Han lod sig underkaste en Operation for Galdesten paa Roosevelt-Hospitalet, men døde under Narkosen*).

Oscar von Beck, der var en kendt Mand i København, stod som en underlig fremmed Skikkelse midt i de hjemlige smaa Forhold. Lærte man ham nærmere at kende, fik man

*) For Fuldstændigheds Skyld kan noteres, at Beck var Skydebroder og Indehaver af Medjidieh Ordenens 3. Klasse.

snart Øjet op for hans usædvanlige Egenskaber. Hans klare Hoved gjorde ham til en fremragende Forretningsmand og hans repræsentative Evner, der afspejledes i hans statelige Ydre, stod langt over det almindelige. Han var en Grand Seigneur og storstilet. Dertil var han et utvivlsomt Sprogtalent; Hovedsprogene talte han med en Lethed og Elegance, der aftvang Beundring, og til mange andre evropæiske Sprog havde han Kendskab. Energisk og uforfærdet var han i høj Grad, hvad der viste sig, da han i 1898 under en Arvesag, der berørte hans amerikansk fødte Hustru, resolut tog til New York og selv traadte i Skranken. Som Personlighed var Oscar von Beck meget vindende og elskværdig og af en højt udviklet Intelligens, men kunde undertiden græmme sig over Smaating, der ikke var Græmmelse værd¹.

I 1892, 17. Februar, havde han indgaact Ægteskab med Sylvia Laura Anathalia Carentina Thomsen, født 8. Decbr. 1870; efter Becks Død har hun taget fast Ophold i New York. I Ægteskabet fødtes 8 Børn, nemlig 1) George Laurence Christian Archibald v. B., f. 22. Febr. 1893; 2) Manuela (Ella) Therese Leilah Vaughn, f. 12. Jan. 1894; 3) Silvia Margaret Clara Ishbel, f. 6. Marts 1896; 4) Thomas Oscar Robert Theodor v. B., f. 14. Juli 1897; 5) John Peter Max Louis v. B., f. 27. April 1899, † 22. Novbr. 1902; 6) Os-

car Frederik Florent Perkins v B., f. 29. Decbr. 1901; 7) Olga Joan Caroline Louise, f. 16. Aug. 1903, og 8) Sophia Hedevig Christiane Agnes, f. 27. Aug. 1904.

Valdemar Krogh v. Beck, Rentier, f. 30. Decbr. 1857 i Itzehoe. I 1879 rejste han fra København og bosatte sig i Hamborg, hvor han den 3. Juli 1886 ægtede Clara Henriette Elkan, der er født i Hamborg den 23. Marts 1864 og Datter af dansk Konsul Wilh. Elkan (R.) og Hustru, f. Lissner. I 1901 gjorde Beck en trekvartaarig Rejse til de forenede Stater i Amerika og Mexiko. Ægteparret har to Sønner og en Datter, nemlig 1) Valdemar v. Beck, Arkitekt, f. i Hamborg 7. April 1887; 2) Frederik (Fritz) Vilhelm v. Beck, stud. merc., f. 22. Sept. 1888 i Hamborg, og 3) Alexandra Clara Amalie, f. smstds. den 13. Decbr. 1891.

Christian Krogh v. Beck, Fuldmægtig i New York, f. 28. Febr. 1860. Ugift.

Amalie Krogh v. Beck, f. 16. Maj 1861, gift 11. Juli 1893 med fhv. Hotelejer Otto Ljungdahl. Ægteparret opholder sig i London.

3. Oberst Eduard v. Becks Børn:

Johanne Louise Cathrine Frederikke Augusta Christiane Eduardine Haral-

dine, f. den 16. Juni 1852 i Graasten, hvor Faderen laa i Garnison; efter 1865 opholdt hun sig i København med Undtagelse af ca. 3 Aar, i hvilke hun uddannedes i Sang i Paris. Hun var ugift og oppebar Hæving fra Vallø Stift. Frk. Beck kom af Dage ved et Ulykkestilfælde. Ved en Uforsigtighed, hvori hun ikke selv var Skyld, kom der Ild i hendes Klæder, hun blev stærkt forbrændt og Døden paafulgte efter 10 Dages haarde Lidelser den 2. Maj 1906¹.

Harald Eduard v. Beck er født den 8. September 1855 paa Hovedgaarden Rugaard (Sønder H. Randers Amt), som Morfaderen, daværende Kammerraad Schiøtt, den Gang ejede. I 1873 afgik han fra Haderslev Læreres Skole i København, og efter et Ophold ved Polyteknisk Lærestanstalt lærte han i tre Aar Landbruget paa Valsøllillegaard og satte sig senere ind i Mejerivæsenet paa Søholt (Krønge Sogn paa Laaland) under Prof. Segelcke. Efter at have været Forvalter paa Lidsø ved Rødby og paa Torkelstorp i Skaane opholdt han sig et Aarstid i Frankrig, hvor han hørte Forelæsninger ved Landbrugsskolen i Paris, og afsluttede endelig sin Uddannelse under Ophold i Tyskland og Norge. Han udnævntes til Kammerjunker den 3. April 1886.

I 1884 købte han Stensø (Laalands Sønder H.), og fra 1906 er han tillige Ejer af Gaarden

Arvelund ved Nakskov. Stensø har 115 Tdr. Land Ager og en Besætning af 60 Kør og 14 Heste; Arvelund er paa 82 Tdr. Land, hvoraf 45 Land Ager, og der holdes 40 Kør og 4 Heste.

Kammerjunker v. Beck anses for en fremragende Landmand. Hans Gaarde er meget intensivt og vel drevne; Jorden udnyttes rationelt og dyrkes paa mest moderne Vis. Paa Stensø er de vigtigste Afgrøder Sukkerroer og Maltbyg. Gaardens Gold thorpe Byg er paa de store internationale Maltbygudstillinger i England tilkendt første Præmie. Paa Roedyrkingens Omraade er Beck en Autoritet og beklæder Stillingen som Formand i de forenede Sukkerroedyrkerforeninger. Ogsaa andre Tilidshverv er bleven ham til Del. Han er Formand for Landmændenes Andelsslagteri i Nakskov, for Vestlaalands Landmandsforening og Bestyrelsesmedlem i forskellige Landbrugs-selskaber og industrielle Virksomheder samt Administrator af Søholt Gods.

I det politiske Liv har han deltaget med ikke ringe Iver. Ved Folketingsvalget i April 1901 opstilledes han i Maribokredsen som Fælleskandidat for Højre og det moderate Venstre mod Ole Olsen, men opnaede ikke Valg; ved Landstingsvalgene i 1902 var han opstillet af det frikonservative Parti, men trak sin Kandidatur tilbage¹.

I 1891, 26. Maj, ægtede han Rosa Emilie Dau, født i Hamborg den 17. Dec. 1856 og Søster til ovennævnte Frederik Mathildus v. Becks Hustru. Ægteparret har en Datter Christiane Louise Mathilde Frida, f. 13. April 1893.

Noter og Henvisninger.

Side 3. ¹I hans Ansøgning om Naturalisation som dansk Adelsmand.

Side 4. ¹I den nedenfor i Note 2 til S. 6 omtalte Erklæring. ²Danmarks Adels Aarvog 1886, S. 52.

Side 5. ¹Johan Thomas Beeck er undertiden bleven forvekslet med Byfoged Thomas Beck i Middelfart af den nævnte borgerlige Slægt. Byfoged Beck havde i sine unge Dage været i Tjeneste hos forskellige Prokuratorer og Retsbetjente, og fik selv 11. Jan. 1730 Konstitution af Stiftamtmanden som Prokurator i Ribe Stift. Siden kom han til Fyn, var Godsforvalter paa Skovsbo og blev 1736, 13. Juni, antaget og konstitueret af Magistraten i Nyborg som Prokurator ved Retterne der i Byen, ligesom han kort efter autoriseredes i Nyborg og Tranekær Amter. Den 26. April 1737 bestod han juridisk Eksamen ved Universitetet i Kbhvn. som Privatist, og fik 21. Marts 1738 Bestalling som Byfoged i Middelfart, 13. Juli 1742 tillige som Tolder. 1739, 29. Aug., tilstodes ham af Stiftamtmanden Konstitution som Prokurator for Assens og Hindsgavl Amter. I 1757, 25. Nov., fik han kgl. Bevilling til at virke som Prokurator overalt i Danmark undtagen ved Højesteret, og i 1759, 19. Jan., Bestalling som Byskriver i Middelfart ved Siden af Embedet som Byfoged. Thomas Beck døde den 11. August 1759. I 1736, 12. Januar, var han i Rynkeby bleven gift med Else Margrethe From,

med hvem han havde 12 Sønner og 6 Døtre. Ved sin Død efterlod han sig Enke, 14 uforsørgede Børn og sin den Gang 84 Aar gamle Fader Jens Beck, der døde i 1763 og begravedes i Middelfart den 28. Januar. Enken, som afgik ved Døden 1772, 56 Aar gammel, og begravedes i Middelfart den 16. Maj, fik i 1760, 11. April, kgl. Konfirmation som Vejer og Maaler i Middelfart; hendes Mands Efterfølger i Byfogedembedet havde kort efter sin Ansættelse udstedt Bestalling til hende herpaa. (Danske Kanc. Fynske aabne Breve 1738 Nr. 38, 1757 Nr. 152, 1759 Nr. 117, 122, 1760 Nr. 38; Rentekammerresolut. 1742, 13. Juli, samt Meddelelser fra Provinsark. i Odense). Til denne Slægt hører bl. a. den bekendte Pastor Vilhelm Beck og kgl. Kammer-sangerinde Frk. Ellen Beck. ²Jvfr. Lex. over adelige Familier I, S. 35.

Side 6. ¹Saaledes skriver han sig altid senere; i sin tidligste Ungdom stavede han sit Slægtsnavn paa samme Maade som Faderen (se Krigskanc. kgl. Eksp. 1760 Nr. 599). ²Efter en af Beck selv under 19. Juni 1782 afgiven Erklæring, der støtter sig paa en Optegnelse i Faderens »Haandbog«. Kirkebogen for Sønder Kirkeby har paa det paagældende Sted en blank Side, da Kaldet paa den Tid, Beck blev født, var vakant. I et Brev til Beck skriver Pastor N. Stub under 14. Maj 1782: »at Hr. Major[en] er ældre end Frk. Anna Charlotte [hans Søster], der er født 1744, er af gamle bevudent, især af en gammel Mand ved Navn Hans Bajer, hvis salig Kone haver opammet Dem« (Enkekassens Arkiv i Statsanst. f. Livsfors.).

Side 7. ¹Krigskanc. Ekstr. o. indk. Sager 1750, Juli. ²Krigskanc. Eksped. 1760 Nr. 599 og 1761 Marts Nr. 115, jvfr. Ekstr. o. henlagte Sager 1760 April Lit. B. ³Krigskanc. Eksped. 1761 April Nr. 163. ⁴Saint-Germains Konduitelister i Krigsmin.'s Arkiv. ⁵Kongens milit. Haandbøger.

Side 8. ¹Som bekendt var det Eickstedts Dragoner og Falsterske Regiment, der i Dagene omkring 17. Januar havde Vagtholdet paa Slottet, da Garden efter den berømte »Juleaftensfejde« var bleven afskediget. ²Beretningen, der er skrevet paa Tysk og dateret 17. Jan. 1772, er i dansk Oversættelse meddelt af M. Birke-land i Hist. Tidsskr. 3. R. VI S. 89 ff. Orig. i det We-delske Familiearkiv. Jfr. H. T. 7. R. II S. 216. — Med faa Ord gengives her Hovedindholdet af Beretningen. Allerede ved Paraden om Morgenen den 16. Januar havde Beck, uden at ane hvorfor, af Oberst Køller faaet Ordre til at tage sin Kaarde med, naar han om Aftenen indfandt sig paa det berammede Maskebal i Hofteatret. Da han og de to andre Officerer, der havde faaet samme Ordre, mødte Kl. 8, satte de Kaarderne fra sig i Løjtnantsvagten. Becks Fætter Løjtn. Bülow, der var fortrædelig over, at Kommandanten havde forbudt ham at deltage i Ballet, havde Vagten. De tre Officerer begav sig derefter over i Hofteatret, hvor Lystigheden allerede var i fuld Gang. Kl. 12 gik Kon-gen, Kl. 2 trak Dronningen og Struensee sig tilbage; dette havde Beck faaet Paalæg om at passe paa og meldte det straks til Køller. Kort efter samlede Ober-sten sine tre Officerer, drak endnu et Glas Punch med dem og beordrede dem derefter at køre hjem og forsyne sig med »Echarpe og Ringkrave« og snarest mulig indfinde sig i hans Bolig. Beck fortæller der-næst, hvorledes de ved Tretiden i Køllers Hjem ind-viedes i Sammensværgelsen og siden i Prinsens Palæ afhentede Grev Rantzau-Ascheberg, der sad ganske rolig og røg sin Pibe til en Kop Chokolade; Greven, der var daarlig til Bens, blev paa Becks Forslag baaret over til Kristiansborg i en Portechaise. Beck skildrer saa Besøget i Kongens Soveværelse for at erholde de fornødne Ordre underskrevne og dernæst selve Dron-ningens Arrestation. Omstændighederne herved er saa

velkendte, at Antydninger er tilstrækkelige. Kort efter at Kammerjomfruen var bleven sendt ind til Dronningen med Kongens Budskab om, at han havde besluttet at sende hende bort, viste hun sig i dybeste Negligé og kom straks i Skænderi med Grev Rantzau, der holdt sin Stok foran sig for at værges mod hende; Kongens Brev slængte hun hen ad Bordet, og løb fra den ene Dør til den anden, men alle Udgange var spærrede. Endelig blev hun træt og maatte klæde sig paa i Officerernes Nærværelse, mens de vendte Ansigtet bort, og efter at hun havde faaet Tilladelse til at tage sin Datter Louise Augusta med, førtes hun til Kronborg i den ventende Vogn. ³Hist. Tidsskr. 3. R. IV S. 438 ff.; Bobés Udg. af Brevene om Chr. VII, Kbhvn. 1901, S. 107. ⁴At denne Historie i Samtiden har veriseret ude blandt Folk, ses f. Eks. af »Udførl. Efterretn. om den hemmelige Sammenrottelse etc.«, Kbhvn. 1772, S. 14 (Trykkefrihedsskrifter paa kgl. Bibl.), men her tillægges den Rantzau-Ascheberg og ikke Beck. I et andet, ganske vist ogsaa apokryft Lejlighedsskrift med Titel: »Histoire de la dernière révolution arrivée en Danemark, écrite de la propre main de Sa Majesté la Reine Caroline Mathilde«, Rotterdam 1773 (Eksempl. paa kgl. Bibl.), vender Dronningen hele sin Vrede mod Rantzau, men omtaler ikke, at nogen af de ledsagende Officerer opførte sig brutalt. Hun siger tvertimod bl. a. »Avant que de quitter le palais j'insistai avec fermeté pour qu'il me fût permis de dire un mot au Roi mon epoux; mais cette liberté me fut absolument refusée par le comte Rantzau, et comme quelques-uns des officiers qui l'accompagnoient paroissoient disposés à voir exécuter ma demande, il les fit changer de sentiment en les assurant qu'il leur en coûteroit infailliblement la tête, si je parvenois à voir le Roi«. — Men selvfølgelig kan der ikke tillægges Beretningerne i disse Lej-

lighedsskrifter anden Værdi, end at de vise, hvad der i Datiden fortaltes Mand og Mand imellem.

Side 10. ¹Jfr. Note 1 til Side 45. ²Danmark-Norges Hist. 1720—1814, 4. B. II, Henvisn. S. 31.

Side 11. ¹Generalitets- og Kommissariatskollegiets Depechekontor: Kgl. Ordres & Resol. 1772 Nr. 41. ²Anf. St. 1772 Nr. 313. ³Anf. St. 1772 Nr. 460.

Side 12. ¹Lensarkivet i Justitsmin. ²Kgl. Ordres & Resol. 1781 Nr. 585: »Da Vi altid plejer at vise mod Vores Livvagt for den kostbare Tjeneste den Naade, at Officererne nyde nogen hastigere Befordring, saa udnævne« o. s. v. Jvfr. 1781 Nr. 586. ³Den 11. Juni 1760 udstedte Johan Saabye Skøde til Forvalteren paa Holmegaard Jens Astrup paa Eskildstrup, hvorunder bl. a. Sneslev Kirke. I 1763 købte Astrup 4 Gaarde med tilsammen lidt over 23 Tdr. Hartkorn af Gisselfeld Klosters Gods. Han tilskødede Fr. Holger Barner den 11. Decbr. 1790 Eskildstrupgaard for 57000 Rdr.; Ejendommen er endnu i Familien Barners Eje (Sjællandsfars Landstings Skødebøger 18 Fol. 271 og 19 Fol. 365; Sjællandske aabne Breve 1764 Nr. 97). ⁴Rentek. Bestallingsprot. ⁵Sjæll. aabne Br. 1778 Nr. 653.

Side 13. ¹Om Generalkrigskommissær H. C. Astrups Lervarefabrik, som han havde anlagt paa sin Ejendom Anderskov ved Slagelse, se D. K. 2. Dept.'s. aab. Br. 1811, Nr. 210; jvfr. Nyrop, Bidrag til den danske Industris Historie, S. 231. ²Kgl. Ordres & Resol. 1789 Nr. 86. ³Anf. St. 1791 Nr. 281. ⁴Anf. St. 1796 Nr. 127.

Side 14. ¹Becks Deltagelse i Begivenhederne 1807 er i det store og hele fremstillet paa Grundlag af Sagen ang. Kbhvns. Kapitulation i Hærens Justitsarkiv (Krigsministeriets Arkiv).

Side 17. ¹Tallet paa de faldne og saarede stemmer ikke med hvad Ræder angiver (Danm. Krigs- og polit. Hist. 1807—9. I 215). ²Krigsretssagen, Bilag Nr. 93 (Becks Rapport); Peymanns Indberetn. til Kronprinsen

i Meddel. fra Krigsark. III, S. 103 f.; Bekendtg. om Udfaldet i Adresseavisen 1807 Nr. 367. En Fremstilling af denne mindeværdige Episode skyldes en samtidig Tegning, der er udført af Eckersberg 1808 og stukket af Lahde (Ved Kobberstiksamlingens Eksp. ligger en udførlig Beskrivelse af Billedets Enkeltheder).

Side 19. ¹Krigsretssagen, Bilag Nr. 198 B.

Side 22. ¹Kgl. Ordres & Resol. 1809 Nr. 45. ²Bekg. om Avancement etc. ved Landmilitæretaten 1810 Nr. 21. ³Danske Kanc. 2. Dept.'s Miss. og aabne Breve 1803 Nr. 118.

Side 23. ¹D. K. 2. Dept.'s Breve 1812 Nr. 4438. ²D. K. 2. Dept.'s Miss. og aabne Br. 1810 Nr. 500. ³Biogr. Lex. II S. 11.

Side 25. ¹De anførte Data for Marie Louise efter velvillig Meddelelse fra Direktør A. D. B. Mazar de la Garde. ²⁻³Pensionskassen: Generalitetet, Enker DD 1823—25, Nr. 40.

Side 26. ¹Provinsark. i Kbhvn. »Hvidebog« Nr. 12, S. 438. ²I den ovenfor citerede Ansøgn. om Naturalisation. ³Enkekassens Arkiv: Gl. Kasse Nr. 768, jfr. Nr. 373. ⁴Konduiteliste pro Anno 1731 for Officererne ved Livgarden til Fods.

Side 27. ¹Krigskanc. ref. Sager 12. Febr. 1717 Nr. 9 og Prot. over udg. Sager 1717 I Nr. 253. ²Anf. Steder, henholdsvis 6. Febr. 1719 Nr. 3 og 1719 I Nr. 168. ³Krigskanc. kgl. Eksp. 1723 Nr. 509. I Etaterne staar, at B. udnævntes 14. Juni; hans Formand O. F. Polentz afskedigedes 7. Juni (kgl. Eksp. 1723 Nr. 468, 69). ⁴Krigskanc. Prot. over udg. Sager 1733 Nr. 106 og Danske Militær-Etat 1733 S. 265. ⁵Garnisonssk. tyske Daabsbog 1733, 10. Juli.

Side 28. ¹Krigskanc. Prot. o. udg. Sag. 1736 Nr. 342. ²Hans Schønnebøl, der var født 1650, blev Løjtnant 9. Jan. 1678, Kaptajnløjtn. 1684, Kaptajn 29. Jan. 1689, Kommandørkapt. 27. December 1697, Komman-

dør 8. Marts 1701 og endelig Schoutbynacht 20. Decbr. 1704; tillige var han Direktør for Navigationsskolen paa Møen og Enrolleringschef paa Laaland. En utrykt Biografi, forfattet af Kapt. P. C. Klein, findes i Geneal. herald. Samling, Specialia. Om den uradelige Slægt Schønnebøl, der uddøde 1783, se iøvrigt Stamtavle over Slægten Bernhoft, Christiania 1885, S. XI ff. og 122, samt Norsk Hist. Tidsskrift 2. R. IV S. 189 ff. En Henneke Sconebrø(e), der nævnes 1406, fører samme Vaabenmærke som Slægten Schønnebøl, se Danske Adelige Sigiller C XXII 10. ³Datter af Gerhard Machody. Denne blev antagen i Holland den 12. Juli 1657 og anbragt som Løjtnant i Oplandske Infanteriregiment den 6. August; stod senere ved Bergenhusiske Infanterireg. og døde i 1689 eller 90 som Oberstløjtnant og Kommandant paa Kongsvinger (udnævnt 6. Novbr. 1688). Han var 1677 med under Erobringen af Marstrand. I 1663 blev han gift med Marie de Briers (Ægteskabstilladelse i Norske Tegn. dateret 3. April); hun levede endnu 1701. Se Danske Mag. 5 R. III S. 258, Wahl: Det gamle Bergenhusiske Regiments Hist., Kristiania 1901, S. 57 ff. ⁴Krigskanc. ref. Sager 1737 4. Oktbr. Nr. 7, jfr. Prot. o. udg. Sag. 1737 Nrr. 857 og 58. Regimentschefen W. Schlubhut siger i en Erklæring over Beecks Andragende om Giftermaalstilladelse følgende, der i al sin Aabenhjertighed kaster et Strejflys over Tidens Opfattelse af Ægteskabet: »Diese persohn [∴ Jomfru Schønnebøl] hat zwar wenige mitteln, allein gedachter major ist in ansehung seiner unmündigen 3en kinder, derer aufferziehung er gleichwoll besorgen musz, sothaner heuraht benöhtiget; ein[e] andere mit mehrerm gelde möchte diesen officier, in ansehung er mit einer starcken familie belästiget ist, nicht nehmen«.

Side 29. ¹Krigskanc. ref. Sager 1741 20. Nov. Nr. 16 og kgl. Eksped. 1741 Nr. 1236. ²Frederik v. Bü-

low, Fændrik i Livgarden til Fods 22. Dec. 1696, Sekondlt. 20. Marts 1700 og udstreget samme Aar; vistnok den samme, der i 1701, 26. Marts, blev Kaptajn for Møenbo Komp. af Vestsjæll. nat. Inf. Reg., 24. April 1717 Major i Flakkebjerg Herreds Komp. og endelig ved Regimentets Opløsning i 1717—18 overgik til Erik Juels nat. Inf. Reg. (Hirsch's militærpersonalhist. Saml.). ³Se iøvrigt Familienbuch der von Bülow, Berlin 1858, S. 50. ⁴Krigskanc. Ekstrakt over indkomne Sager 1747 Oktbr. Nr. 235.

Side 30. ¹Indlæg til Milit. Skifteprot. 1743—61, Nr. 42.

Side 31. ¹Konduitelister i Krigskancelliets Arkiv. ²Krigskanc. ref. Sager 1747 29. Nov. Nr. 10 og Indlæg til Milit. Skifteprot. 1743—61, Nr. 42. ³Carl Ulrik v. Bülow var født 16. Juni 1710 og blev Landkadet 16. Nov. 1722. Senere var han ansat ved Livgarden til Fods, hvor han blev karakteriseret Kaptajn 14. Juli 1737, forflyttedes som Kompagnichef til Sjællandske Infanterireg., men forsattes atter til Livgarden i 1747 og blev Oberstløjtnant 31. Marts 1754. I 1759, 30. Maj, udnævntes han til Oberst og Kommandant paa Bornholm. I 1772 afskedigedes han og forfremmedes til Generalmajor af Infanteriet 4. Sept. 1772. Han døde i Næstved 18. Decbr. 1773 og var gift med Caroline Sophie v. Haxthausen af Huset Friesenhausen (1712—78) (Hirsch's militærpersonalhist. Saml.). ⁴Nemlig Charlotte Amalie v. Bülow (1719—80); i 1748 ægtede hun den ogsaa som Forfatter bekendte Baron Fr. Vilh. Wedel-Jarlsberg til Ravnstrup (jvfr. Biogr. Lex. XVIII S. 319).

Side 32. ¹Krigskanc. Memorialer 1755 og alfab. Registratur over indkomne Sager s. A. Hendes Ansøgning er dateret Stege den 17. Jan. 1755. ²Sjæll. Miss. 1760 Nr. 356 og 1769 Nr. 334. ³Adresseavisen 1775, 3. Maj. ⁴Sjæll. Reg. 1773—75, Fol. 644 b. ⁵Alfab. Reg. over kgl. Resol. Søetaten vedk. 1721—78, 1. Bind S. 686.

Side 33. ¹Friis fortsætter i sin Skrivelse: »Hvad min forrige Forlovelse angaar, da efter at jeg derudi havde faaet Refus i det højlovlige Admiralitetskollegio, gjorde jeg min da Forlovede den Proposition, om hun vilde bie efter mig, til jeg kunde med Tiden avancere til en saa konvinabel Charge, hvori vi kunde soutinere os og mulig obtinere Permission, men som hun samme ikke vilde antage, blev efter hendes eget Forlangende en lovlig Opsigelse imellem os«, osv. ²Indkomne Sager til Admiralitetet 1750 Nr. 400. Friis' Andragende, dat. 23. Decbr. 1750, er stilet til Schouthbynacht Tønder og bærer dennes paategnede Anbefaling. Jfr. Enkekassens Ark. Gl. Kasse 1423. ³Ovenfor citerede Alfab. Reg. over Søetatens kgl. Resol. ⁴Admiralitäts- og Kommissariatskollegiets kgl. Resol. 1758, 5. Nov. (med Forestilling af 24. Okt.).

Side 34. ¹Det var en Datter paa 2 Aar; hun begra- vedes den 20. Nov. 1758 (Holmens Kirkebog). ²Ovenfor citerede Forestilling af 24. Okt. 1758, jfr. Alfab. Reg. over Søetatens kgl. Resol., anf. St. ³Indk. Breve til Admiralitetet 1763 Nr. 324. ⁴Skiftet efter ham blandt Underadmiralitätsrettens Skifter. ⁵Indk. Breve til Admiralitetet 1763, 15. Aug. ⁶Sønnerne var: Florus Johan Thomas Friis, 18 Aar gl., Frederik Julianus Christian Friis, 17 Aar gl. og Søkadet, og Carl Iver Friis, 14 Aar gl. Hans Husholderske Maria Elisabeth Søtoft havde tjent ham i 9 Aar, men havde rigtignok aldrig faaet nogen Løn. Friis sad i det hele smaat i det (Underadmiralitätsrettens Skifter).

Side 35. ¹Det eneste af Eegholms Børn med M. S. Masius, der opnaaede den voksne Alder, var Datteren Anne Lucie, f. 1751. Hun blev gift 1. Gang 1769 med Klædekræmmer Peder Hey, der døde 1775, 36 Aar gammel, 2. Gang 1776 med Stadskaptajn Johan Weber. ²Danske Kanc. 1. Dept.'s aabne Breve 1771 Nr. 356.

Side 36. ¹D. K. 1. Dept.'s Breve 1772 Nr. 1. ²Hof- og

Stadsrettens Skiftekomm's Repartitionsprot. 1806—7 C 403—10. ³Se yderligere om C. W. A. Eegholm i Dansk biogr. Lexikon IV, 421. De øvrige Børn var: Margrethe Sophie, f. 1755 og gift 1780 med Lorenz Philip Ernst; Johan Peter Christian, f. 1757, gift 1. G. 1781 med Anna Cath. Ditmer, 2. G. 1796 med Sidse Larsen, han var Gartner og Traktør paa Vesterbro, hvor han 1794 boede paa »Eegholmsdal«, og døde 1803; Hedvig Benedicte Catharine, f. 1758, død 1782; Christine Elisab. Cecilie (f. 1762), Magdal. Charl. Louise (f. 1762) og Georg Fred. Sev. Daniel (f. 1765) døde alle tre 1769; Daniel Frederik Elovius, f. 1772, g. 1802 med Johanne Marie Scheuer, Fuldmægtig, død 1802; Hans Georg Severin, f. 1773, g. 1800 med Cecilia Hedevig Hey, Urtekræmmer, død 1832 (en Søn af denne var den bekendte Isenkræmmer i Kbhvn. Peter Eegholm, 1805—88); Ludvig Ernst Joachim, f. 1775, g. 1812 med Marie Christine Lassen, Købmand i Vestindien, død 1815.

Side 37. ¹Enkekassens Arkiv. Gl. Kasse Nr. 2169. ²Sjæll. Miss. 1749 Nr. 553 og Sjæll. aabne Breve 1750 Nr. 475 (Indlæg).

Side 38. ¹Sjæll. Miss. 1769 Nr. 358 (Indlæg).

Side 39. ¹Sidst anf. St. ^{2—3}Sjæll. Tegn. 1769—71, Fol. 123 og 671 b. ⁴Ved Missive af 18. Maj 1770. ⁵Indlæg til anf. Miss. af 1769.

Side 40. ¹Afskrift af Kommissionssagen ved Præstø Amts Arkiv (Provinsark. for Sjæll. m. m.). ²Højesterets Voteringsprot. 1775 Litr. A, S. 487 ff. og Sjæll. aabne Breve 1776 Nr. 140 (Indlæg); af dette sidste fremgaar, at Indtægterne ved Herredsfogedembedet paa Møen var ca. 160 Rdlr. aarlig. ³Grums Børn var: Anna Sophie, der ved Faderens Død i 1784 var 28 Aar gl.; Johan Peter, 27 Aar; Carl Christian, 24 Aar; Margrethe Cathrine, 22 Aar; Otto, 15 Aar, og Ulrich Thomas, 8 Aar. (Stege Købstads Skifte-

prot. 1773—1808, Fol. 186 b.). ⁴Ekstrakter i Krigshospitalskassens Bogholderkontor 1774—80, under: Referenda 9. Maj 1775; kgl. Ordres og Resol. 1775 Nr. 322. ⁵Dorothea Magdalene Raben, f. Buchwaldt (1757—99), g. m. Carl Adolph Raben til Næsbyholm og Bavelse; jvfr. Danmarks Adels Aarb. 1896, S. 337. ⁶I 1787 synes hun dog at have opholdt sig i København. »Frøken von Beck fra Kbhvn.« stod nemlig den 24. Septbr. d. A. Fadder til Christian Frederiks Datter (Snesev Kirkebog). ⁷Pensionskassen. Generalitetet, Børn A A 1820 Nr. 113. ⁸Helene Christine Dietrichson, f. Uldahl, Enke efter Major Chr. Fred. D. (f. 1748, † 1. Decbr. 1794); hun døde 7. Juli 1826 (Pensionskassen).

Side 41. ¹Skifte forefindes i Assens Byfogedarkiv (Provinsark. i Odense). ²Adresseavisen 1765, 6. Maj. ³Moderen var Datter af Sognepræsten til Ondløse og Søndersted Martin Mathiesen Thye og blev døbt i Ondløse 23. Aug. 1754; den 21. Oktbr. 1779 viedes hun smstds. til Løjtnant de Klaumann.

Side 42. ¹Danske Kanc. 2. Dept.'s Registrant 1811, 256 f.

Side 43. ¹Anf. Sted: Miss. og aabne Br. 1821 Nr. 1059. ²Sandsynligvis Charlotte Amalie Knuth (1761—1824), gift 1791 med Henrik v. Flindt.

Side 44. ¹Grandmamas Bekiendelser, Kbhvn. 1906, S. 185. ²Rentekammerresol. af 19. Juni. ³Skifte forefindes i Slagelse Byfogedarkiv (Provinsark. i Kbhvn.). Ved Auktionen indbragte Lunds Sølvtoj 1664 Rdr., hans Bøger 1036 Rdr. ⁴Lund blev gift med Wilhelmine Zinn den 22. Maj 1806, men allerede Aaret efter, den 1. Decbr. 1807, blev Ægtefællerne, der var uden Børn, separerede paa Grund af Sindenes Uoverensstemmelse; Skilsmisse paafulgte i 1811, den 30. April. Frk. Zinn havde ved Ægteskabets Indgaaelse ligesom Søsteren Johanne Henriette, der blev gift med Auditør ved Prins Chr. Fred.s Reg., Ulrich Christian Olsen, faaet

en Medgift af 30,000 Rdlr. (DanskeK anc. 2. Dept.'s Miss. og aabne Breve 1806 Nr. 475, 580 og 1517, 1807 Nr. 1308 og 1811 Nr. 641 b). Om Joh. Ludv. Zinn se Biogr. Lex. XIX 322, om Familien Thalbitzer se Danske patriciske Slægter I S. 324. ⁵Provinsark. i Kbhvn. »Hvidebog« Nr. 5, Pag. 58.

Side 45. ¹Prinsen af Württemberg er Livgardens Kommandør Fredr. Vilh. Philip; Baron v. Haxthausen er Clemens August, der var Kommandant i København. Hofmester v. Buchwald er aabenbart identisk med Hofmesteren hos Prinsesse Louise Augusta, Peter Matthias Joachim v. B., og det kan bemærkes, at der blandt de daglig opvartende Kammerherrer hos Kongen var en Knud Giedde Höegh. At endelig Marskal Bülow er den bekendte Johan B., der paa den Tid var Marskal hos Kronprinsen, kan næppe være Tvivl underkastet. Det er da en interessant Omstændighed, at Johan Bülow beviser Beck denne Vennetjeneste, skønt Jomfru Biehl faa Aar i Forvejen (1784) har leveret ham en alt andet end smigrende Karakteristik af Beck, og det kunde maaske tyde paa, at selv ikke Bülow har taget Jomfru Biehl altfor alvorlig, da han vel nok vidste, at Stemningerne let flød hende i Penen. ²D. K. 2. Dept.'s Miss. og aabne Br. 1813 Nr. 804. ³Gunder Harboe var Skrædermester i Kbhvn. Foruden Datteren Christine Cathrine havde han 2 Sønner: Jørgen Christian Harboe, Revisor »ved et kongl. Kontor i Kristiania« og gift med Cathrine Marie Bue, og Niels Peter Harboe, Kopist i Finansdepartementet smstds. En Datter døde i 3 Aars Alderen (Hof- og Stadsrettens Skifter 1838—39 Prot. 5 Nr. 1388).

Side 46. ¹Hof- og Stadsrettens Skifter 1832—33, Prot. 1 Nr. 89.

Side 47. ¹Dødsdagen fra Frue Kirkebog; af Kontraministerialbogen i Provinsarkivet i Kbhvn. ses, at Af-døde var druknet. ²Provinsark. i Kbhvn. Politidirek-

tørens Journal 1833 Nr. 2, 25. Maj. ³Ovenfor citerede Skifte.

Side 48. ¹Hans Arntz var født 1763 i Norge og døde i Hillerød 6. Okt. 1838. Gundel Faith, f. 1776, var Datter af Justitsraad Hans Georg F. til Borreby og Hustru Cathrine Marie Fabritius.

Side 49. ¹Meddel. fra Direktionen f. kgl. Grønland-ske Handel og fra Direktør V. Arntz i Odense. ²F. V. Arntz's Børn: Hans A., f. 1839 † 1902, Kontorchef i Privatbanken, g. m. 1. Camilla Madsen (Søn: Oluf A., cand. phil., Redaktør i Ringsted), 2. Thyra Møller (Dø-tre: Ingeborg A., Lærerinde, og Dagny A., gift med Læge Tychsen); Georg Arnold A., f. 1843, Exam. juris, Bryggeriejer i Holbæk, g. m. Marie Rohde (Børn: Arna og Erik A.); Gunhilda A., f. 1844 † 1898; Ma-thilde A., f. 1847 [Fredensborg]; Valdemar A., f. 1850, Direktør f. Albani Bryggeri i Odense, g. m. So-phie Nehammer (Børn: Valdemar A., Anna Elisabeth A., Håkon Arne A. og Svend Arne A.); Haralda A., f. 1853 [Fredensborg].

Side 50. ¹Garnison-sk. tyske Daabsprot. under 10. Decbr. 1817; hun troede selv, hun var født 30. Oktbr. ²Moderen var Anne Cathrine Poulsen, Datter af Solodanser ved det kgl. Teater Lars P. (Biogr. Lex. XIII, 252). Hun var født omtr. 1798 og kom til Teatret i 8-Aars Alderen, ansattes som Elev ved Balletten den 8. Jan. 1813 og gjorde samtidig Tjeneste som Figurant-inde. Den 21. Aug. 1819 udnævntes hun til Danserinde og afgik i Sommeren 1832 med Pension. Der blev der-efter ikke udnævnt nogen kgl. Danserinde før 1836, da den senere saa berømte Lucile Grahn († i München 1907) knyttedes til Teatret som saadan, men allerede Aaret efter steg til Solodanserinde. Anne Poulsen døde i Decbr. 1865; hendes Børn med Oberstløjtnant Krogh legitimeredes ved kgl. Bevilling af 10. Novbr. 1834.

— En Stamtavle over Fam. Krogh findes i Danmarks Adels Aarbog 1898, S. 279.

Side 52. ¹En Biografi, forfattet i Anledning af hans 50-aarige Officersjubilæum den 1. Januar 1888 af Ritmester, Baron Ernst Düring-Rosenkrantz (†1890) findes i Manuskript i Familiens Eje.

Side 53. ¹Dansk biogr. Lex. I, 313, ²Smstds. XV, 263 ff.

Side 54. ¹De meddelte Oplysninger om »Alumina« er forelagte Konferensraad Philip Schou og godkendte. Jvfr. Nyrop, Bidrag til den danske Industris Historie, Kbhvn. 1873, S. 286 ff. ²»Vort Forsvar« 1884 Nr. 93. Et Mindedig i Berl. Tid. 1850, 27. Aug.

Side 55. ¹Om Fam. Plenge se Hauch-Fausbølls Personallhist. Saml. ²Fam. Grove se sammes Slægthaandbog, S. 273.

Side 56. ¹Kaptajn L. F. Brocks Børn (alle fødte i Nyborg): Gunner Fr. Chr. Alb., f. 1879, Købmand i Barnaul i Sibirien; Hans Henr. Nic. Edv., f. 1881 † 1892; Julie Elisab. Emilie Henriette, f. 1882; Fanny Mathilde, f. 1884; Johanne Louise, f. 1885; Caj Oscar Ludv. Fr., f. 1896.

Side 59. ¹Nekrologer forefindes bl. a. i »Politiken« for 16. Aug. 1906 og i »Verdens-Spejlet« Nr. 48, 4. Aarg. (med et udmærket vellignende Portræt).

Side 61. ¹»Politiken« for 5. Maj 1906.

Side 62. ¹»Aftenposten« 1906, 5. Novbr.; »Nakskov Tidende« 1900—1901 (Valgprogram i Nummeret for 30. Jan. 1901).

Register.

(En Del Navne af mindre Betydning for Slægtshistorien er forbigaaede).

- »**Alumina**«, Fajancefabrik, 52 ff.
Anderskov, Ejendom ved Slagelse, 68.
Arendrup, Adolf, Oberst, 53.
Arntz, Fr. Vald., Kolonibestyrer i Grønland, † 1882, 48 f.; Børn: 76. — Hans, Oberstløjtn., † 1838, 48, 76.
Arvelund, Gaard ved Nakskov, 62.
Astrup, Haagen Chr., Generalkrigskomm., † 1827, 13, 25, 68. — Ingeborg, † 1829, 12, 25 f. — Jens, Justitsraad, † 1808, 12, 68.
Bajer, Hans, 65.
Barner, Fr. Holger, 68.
v. Beck, Alexandra C. A., 60. — Amalie Krogh, gift Ljungdahl, 60. — Carl Eduard, Oberst, † 1904, 50-54. — Cathr. Kirst. Soph., gift Lund, † 1815, 43 f. — Catr. Kristine Charl., † 1824, 50. — Chr. Fred., Generalløjtn., † 1813, 6-26, 40, 42, 74 f. — Chr. Krogh, Fuldmægtig, 60. — Christiane L. M. F. 63. — Fanny, gift Brock, 56. — Fr. Mathildus, Grosserer, 56 f. — Fr. Vilh. 60. — George Harald Krogh, † 1856, 57. — George L. C. A. 59. — Gunder Fr. Chr., Major, † 1879, 47 f. — Harald Eduard, Kammerjunker, 61 f. — Harald Vilh. Valdemar, Premierlt., † 1850, 54. — Ida Betty Clara, gift Grove, † 1890, 55. — Jens Joh. Fr., Major, † 1833, 45 ff. — Jens Joh. Fr., Ritmester, † 1895, 49 f. — Johanne L. C. F. A. C. E. H., † 1906, 60 f. — John P. M. L., † 1902, 59. — Manuela T. L. V. 59. —

- Margr. Lov., gift Arntz, † 1886, 48 f. — Olga J. C. L. 60. — Oscar Emanuel Krogh, Direktør, † 1906, 57 ff. — Oscar F. F. P. 59 f. — Silvia M. C. I. 59. — Sophia H. C. A. 60. — Soph. Margr. Lov., gift de Klaumann, † 1829, 41 ff. — Thomas O. R. T. 59. — Thora Ottilia Adelaide, gift Møller, † 1884, 55. — Valdemar, Arkitekt, 60. — Valdemar Krogh, Rentier, 60.
- Beck**, Ellen, kgl. Kammersangerinde, 65. — Jens, † 1763, 65. — Thomas, Byfoged i Middelfart, † 1759, 64 f. — Vilh., Præst, 65.
- Beeck**, Anna Charlotte, † 1822, 40 f., 65, 74. — Christine Elisab., gift Friis, † 1759, 32 ff. — Johan Thomas, † 1747, 3-ff., 6, 26-32. — Johanne Dorthea, gift Eegholm, † 1807, 34 ff. — Josina Maria 40. — Lovise Soph., † 1765, 41. — (Ludewig) 3 f., 26. — Mette Cathr., gift Grum, † 1806, 36 f., 40.
- Biehl**, Charlotte Dorothea, 8 ff., 23 f., 75.
- de Briers**, Marie, 70.
- Brock**, E. A., 56. — L. F., Oberst, 56. — Ludv. Fr., Kapt., Klosterforstander, 56; Børn: 77. — M. A., Distriktslæge, 56.
- Brockdorff**, Helene Marie, 48.
- Buchwald**, Peter Matth. Joach., Hofmester, † 1825, 75.
- Buchwaldt**, Dorothea Magdal., gift Raben, † 1799, 40, 74.
- Bue**, Cathr. Marie, 75.
- Bülow**, Carl Ulrik, Generalmajor, † 1773, 31, 71. — Charlotte Amalie, † 1780, (31), 71. — Fred., Major, † 1720, 29, 70 f. — Johan, Marskal, † 1828, 8, 45, 75. — Sophie Hedevig, † 1775, 6, 26, 29, 31 f. — Ulr. Adam Otto, † 1811, 66.
- Classens Have**, Udfaldet fra, 16 f.
- Dau**, Carl Chr. Fried., Grosserer, 57. — Mathilde Louise Georgine 57. — Rosa Emilie 63.
- Dibbern**, Mathilde, 57.
- Dietrichson**, Chr. Fr., Major, † 1794, 74; jvfr. Uldahl.
- Ditmer**, Anna Cathr., 73.

- Drastrup**, Joh. Jac., Toldkasserer, 48. — Magdal. Cathr. Juliane 48.
- Eegholm**, Anne Lucie, 72. — C. W. A., kgl. Skuespiller, † 1803, 36, 73. — Chr. Jørgensen 35. — Dan. Fr. Elovius, Fuldmægtig, † 1802, 73. — Hans Chr., Auktionsassistent, † 1786, 34 ff. — Hans Georg Sev., Urtekræmmer, † 1832, 73. — Hedv. Bened. Cathar., † 1782, 73. — Joh. Peter Chr., Gartner, † 1803, 73. — Ludv. Ernst Joach., Købm. i Vestindien, † 1815, 73. — Margr. Soph., f. 1755, 73. — Peter, Isenkræmmer, † 1888, 73.
- Elkan**, Clara Henriette, 60. — Wilh., Konsul i Hamborg, 60.
- Ernst**, Lor. Phil., 73.
- Eskildstrupgaard**, Ringsted H., 12 f., 68.
- Fabritius**, Cathr. Marie, † 1801, 76.
- Faith**, Gundel, 48, 76. — Hans Georg, Justitsraad, 76.
- Fliandt**, Henrik Aug., Oberst, † 1826, 74.
- Friis**, Carl Iver, 72. — Flores Pontoppidan, Løjtn. i Søetaten, † 1770, 32 ff., 72. — Florus Joh. Thomas 72. — Fr. Julianus Chr., Søkadet, 72.
- From**, Else Margr., † 1772, 64 f.
- Grahn**, Lucile, † 1907, 76.
- Gram**, Anna, † 1862, 43.
- Grove**, Henrik Henckel, Postmester i Æbeltoft, † 1900, 55.
- Grum**, Otto, Herredsfoged p. Møen, † 1784, 37-40; Børn: 73.
- Hamm**, Anna Soph. von, 37. — Henrik von, Herredsfoged p. Møen, † 1750, 37.
- Harboe**, Christine Cathr., † 1829, 45 f. — Gunder, Skrædermester, 45, 75. — Jørgen Chr., Revisor, 75. — Niels Peter, Kopist, 75.
- Harboeske** Enkefruekloster 32, 41.
- Haxthausen**, Carol. Soph., 71.
- Heegaard**, Kirstine Margrete, 12.

- Hey**, Cecilia Hedevig, 73. — Peder, Klædekræmmer, † 1775, 72.
- Holstein**, F. C., Major, 14.
- Holm**, Søren, Konsumtionsforp. i Stege, 38 f.
- Høegh**, Knud Giedde, Kammerherre, 75.
- Ingerslev**, Louise, † 1867, 53.
- Kallebostrand**, Tømmerpladserne ved, 17.
- de Klaumann**, Gregorius, Stabskapt., † 1788, 41, 74. — Gregor. Mart., Major, † 1840, 41 ff.
- Kleinholt**, (? B. E. † 1856) Institutbestyrerinde i Kbhvn., 55.
- Knuth**, Charl. Amal., Baronesse, † 1824, 43, 74.
- Krogh**, Christiane Margr., † 1902, 50. — Georg Fr., Oberstl. og Postmester, † 1853, 50, 76.
- Køller-Banner**, G. L., Generallt., 66.
- Køster**, Mathilde, † 1844, 50.
- Larsen**, Sidse, 73.
- Lassen**, Marie Christine, 73.
- Ljungdahl**, Otto, fhv. Hotelejer, 60.
- Lund**, H. H., Købmand, 43. — Hans Andr., Auditor, † 1811, 43 f., 74.
- Lützen**, H. S., Kommandant i Nyborg, 48.
- Machody**, Gerhard, Oberstl., 70. — Josefa Maria 28.
- Madsen**, Camilla, 76.
- Masius**, Margr. Soph., † 1753, 35.
- Mazar de la Garde**, Marie Louise, † 1839, 24 f.
- Møller**, Andr. Chr., Vinhandler, † 1895, 55. — Thyra 76.
- Nehammer**, Soph., 76.
- Nybroe**, (? Kristine, † 1853), Enke, 54.
- Olsen**, Ulr. Chr., Auditor, 74.
- Plenge**, Frederikke Christiane, † 1844, 55.
- Poulsen**, Anne Cathr., kgl. Danserinde, † 1865, 76. — — Lars, Solodanser, 76.
- Raben**, Carl Adolph, Gehejmerraad, † 1784, 74; jvfr. Buchwaldt.
- Rantzau til Ascheberg**, S. C., † 1789, 66 f.

- Rohde**, Marie, 76.
Saabye, Johan, 68.
Scheuer, Johanne Marie, 73.
Schiøtt, Aug., Fabrikant, † 1863, 53. — Christiane Seve-
 rine, † 1899, 52. — M. J., Justitsraad, † 1866, 53, 61.
Schmidt, Petrine, 45.
Schou, Philip, Konferensraad, 53, 77. .
Schønnebøl, Cathr. Margr., † 1740, 28, 70. — Hans,
 Schoutbynacht, † 1714, 28, 69 f.
Stensø, Laalands Sønder H., 61 f.
Stær, Lucie, 35.
Svanemøllen, Batteri ved, 14 ff., 19 ff.
Søltøft, Maria Elisab., 72.
Sølund, Hjlemslev H., 49.
Thalbitzer, Soph. Dorothea, f. Zinn, 44.
Thomsen, Emma, 55. — Sylvia Laura 59.
Thye, Anna Barb. Charl., 41, (74). — Martin Mathiesen,
 Sognepræst, 74.
Tutein, Fred.'s Landsted 17.
Tvermoes, Ane Bolette, 43.
Tychsen, C., Læge, 76.
Uldahl, Helene Christine, gift Dietrichson, † 1826, 40, 74.
Weber, Johan, Stadskapt., 72.
Wedel-Jarlsberg, Fr. Vilh., † 1790, 71.
Westring, Anna Salome, 29.
Wiborg, Mette Cathr., † 1736, 27 f. — Peder Nielsen,
 Stadskapt., 27, 31 ff.
Zepelin, Joh. Ditl., Chef for Garden, 46.
Zinn, Frederikke Wilhelmine, † 1863, 44, 74. — Joh.
 Ludv. 44. — Johanne Henriette 74. — Jvfr. Thalbitzer.

Tilføjelse til S. 75. Mellem Johan Bülow og Beck var
 der ganske vist et Familieskab, men det var meget
 langt ude.
